

RIMSKA OLOVNA PLASTIKA S OSOBITIM OBZIROM NA MATERIJAL POHRANJEN U HRVATSKOM NARODNOM MUZEJU

(TABLE I DO VIII)

Antikne olovne figure, većim dijelom slabo sačuvane, nisu u naučnom istraživanju gotovo uopće bile zapažene. Njima se nije posvećivala nikakova pažnja, ili tek površna. Olovo kao materijal koji se upotrebljavao kod starih naroda, istraživalo se tek sa tehničke strane, a njegova rijetka primjena u umjetnosti gotovo uopće nije bila zapažena.

Prvo je zapaženo mnoštvo malih olovnih figurica iz Menelaiona u Sparti, koje je donio Ross u »Archäologische Aufsätze« II. 1861 i označio ih kao votivne darove. Deset godina kasnije, 1871, donosi Friederichs u djelu »Berlins antike Bildwerke II.« (Geräthe und Bronzen in alten Museum) olovne predmete, koje je tada posjedovao muzej u Berlinu. On ih sve meće pod dječje igračke, ali odmah naglašuje, da moguće pripadaju i drugamo, da su možda bili i votivni darovi¹). Stephani donosi nešto kasnije par figura iz Olbije na sjevernoj obali Crnog mora, ali bez većeg komentara²).

Hofmann, opisujući opširno uporabu olova kod starih naroda, spominje nuzgredno i uporabu olova kod izradbe figura i uopće uporabu u umjetnosti³). Sa samim se figurama nitko nije pozabavio. Tek Mayer u djelu Gurina im Obergailthal (Kärnthen) — opisujući nalaze iz kositra i olova uspoređuje ih

¹) Friederichs, *Geräthe und Bronzen im Alten Museum* (Berlins Antike Bildwerke II. — Düsseldorf 1871). Str. 371 Kinderspielzeug (?) aus Blei. Pod ovom rubrikom donosi više predmeta za koje pretpostavlja mogućnost da pripadaju drugamo. »Moguće da su ove male olovne stvari služile samo za dječje grobove i da nisu bile za nikakvu stvarnu uporabu. Možda su bile i votivni darovi (kako vidimo u Menelaionu).«

Upućuje na br. 1792 (str. 372) radi analogije u sadašnje doba s dječjim igračkama. To je jedan dugoljasti ormarić u kojem je bilo: mali jelen, mala lijepo izrađena zdjelica u obliku školjke, jedna mala čudna posudica, za koju se ne zna, čemu je služila. I napokon jedna mala figura, na ramenima oštećena, u kojoj se po odijelu i naborima

može poznati kočijaš iz rimskoga cirkusa. Poklopac ormarića je u fragmentima.

»Ovaj ormarić potječe sigurno iz jednog dječjeg groba i sadrži igračke umrlog dječčaka.« Kupljeno u Italiji 1841. preko prof. Gerharda.

²) Comptes, rend. de la Comm. imp. arch. p. l'année 1874, St. Petersb. 1877 str. 32, Atlas tab. I. fig. 11—24.

³) Hofmann, *Das Blei bei den Völkern des Alterthums*, Berlin 1885 (Sammlung gemeinverständlicher wissenschaftlicher Vorträge — R. Virchow, Fr. Holkendorf, Ser. XX sv. 472) str. 17 i d. — Nuzgredno spominje male figure, koje su bile ili dječje igračke ili votivne figure, zatim male posudice s dekorativnom izradbom i utege s izrađenim znakovima.

sa svim do onda publiciranim i njemu poznatim sličnim nalazima⁴⁾. Opširno se pozabavio i figurama iz Klagenfurta, koje datira u 2—3 vijek po Kr. kao lokalni produkt, dok Furtwängler datira figure iz Gurine u 1—2 vijek po Kr. kao posao grčko-italskog stila⁵⁾.

Godine 1884, zatim 1887/8 donosi Hansen u *Jahrbuch der Zentralkommission* opširne izvještaje o nalazima Frögg i o olovnim figuricama, koje su kasnije privukle veću pažnju, ali su većinom bile krivo tretirane.

Treu u izvještaju o novim nabavkama muzeja u Drezdenu⁶⁾ donosi jednaest predmeta iz kositra i olova, od kojih je osam figuralnih, većim dijelom iz Rima. Kasniji izvještaji o iskapanjima donose pojedinačne nalaze olovnih figura, koje su svagdje tek nuzgredno spomenute⁷⁾.

Katalog muzeja Louvre donosi među ostalim predmetima iz olova, i četiri figure različite provenience⁸⁾. Kasnije donosi Mercklin u jednom izvještaju o muzeju u Hamburgu uz druge predmete iz olova i dvije figure, Dijanu i Minervu⁹⁾. I napokon Saria u prilično iscrpnom članku obrađuje olovnu figuru barbara iz Kostolca¹⁰⁾.

Razmjerno malen broj ovih figura opravdava činjenicu, da se nitko nije njima pomnije pozabavio. Razlog da se olovo ovako rijetko upotrebljavalo u umjetnosti, jest u nepostojanosti samog materijala kao takovog, koji brzo oksidira i jednostavno se pretvara u prah. Radi toga nam je sigurno najveći dio tih figura propao i nije uopće došao do nas. Zatim mekoća i trošnost, koja ima sve mane i vrline voska ili gline, koje onemogućuju materijal za primjenu kod velikih djela. Osim toga i nelijepa boja, koja sa svojim plavosivim nijansama i zagasitim mrtvim sjajem, koji se brzo presvuče tankim slojem oksida, nikako nije bila privlačiva za uporabu u umjetnosti, a »mogla je zadovoljiti samo vjernike, u kojih je bilo malo osjećaja za čar boje«¹¹⁾.

U rijetkim slučajevima kad se olovo upotrebljavalo u umjetnosti, u figuralnom prikazivanju i dekorativnoj umjetnosti, igra ono svagdje jednu pod-

⁴⁾ Autor je našao u Ober-Gurina jedan komad olova, koje je bilo s jedne strane ravno, a s druge konveksno. »Nije isključeno, da je ovo samo komad surovog materijala bez forme« (str. 49). Iz kositra su nađene tri šuplje figure. Izradene su iz »čistog kositra bez primjese srebra, ali sa 2% željezne nečistoće« (str. 50).

⁵⁾ Meyer, *Gurina* str. 50, Furtwängler ih općenito meće između 2 vijeka pr. Kr. do 2 vijeka po Kr. »Dr. Undset hält diese Zinnfiguren für zweifellos locale Erzeugnisse, ohne bestimmen zu können, wann sie hier in Kärnthen reproduziert seien. Dr. Dressel dagegen glaubt sie, wie die fast gleichen römischen Bleifiguren dem zweiten bis dritten Jahrhundert n. Chr. zugeschrieben zu können.« (Gurina str. 51).

⁶⁾ *Archäologischer Anzeiger* 1889 str. 173, *Erwerbungen der Antikensammlungen in Deutschland III*. Dresden.

⁷⁾ *Jbch. d. Zentr. Kom.* 1904 str. 164 (Beč); Isto, str. 205 (Ptuj); *Arch. Anz.* 1905, str. 65 (Olbia na sjevernoj obali Crnog Mora); *Jbch. für Altertumskunde* II. 1908 str. 35.

⁸⁾ A. de Ridder, *Les bronzes antiques du Louvre*, Paris 1915.

⁹⁾ *Arch. Anz.* 1928 str. 462 — Mercklin, *Antiken im Hamburgischen Museum für Kunst und Gewerbe*. Blei, str. 464, sl. 174, Dijana i Minerva.

¹⁰⁾ *Germania* XIII. (1929) str. 26 — Saria, *Barbarenfigürchen aus Kostolac* (Viminacium).

¹¹⁾ Picard, *Manuel d'archéologie grecque* I. str. 173.

ređenu ulogu kao predmet umjetnog obrta, i u strogoj umjetnosti znaće tek toliko koliko i većina malih figurica iz pečene gline.

Olovo u leguri sa srebrom upotrebljavalo se i za ljepše figure. No ove se stilski potpuno odvajaju od svih figura rađenih samo u kositru ili olovu bez primjese kojeg plemenitog metala. Jedna od najljepših figura rađenih u ovoj leguri je jedna figura jelena iz Mykene¹²).

Najstarija uporaba olova u figuralnom prikazivanju pokazuje nam se još u prehistoriji. Figura ženskog božanstva iz Troje¹³) i rijetki predmeti iz Mykene¹⁴), zatim bogati nalazi olovnih predmeta iz Frögg-Veldena i Rossegga pokazuju nam vrlo zanimljive primjere. Naročito su ovi posljednji važni za procuđavanje svrhe, za koju su ove figure služile.

Frögg-Velden¹⁵) i Rossegg¹⁶) su nalazišta u neposrednoj blizini jedno do drugog i pripadaju u jedno te isto doba. Datirano je u hallstattski period, u vrijeme oko 1000 god. pr. Kr.¹⁷)

Zanimljive su olovne figure golih muškaraca sa zavnutim nogama, koje često i sasma manjkaju. Sve su većinom pogrešno i manjkavo lijevane s istaknuto modeliranim penisom. Veličina čitavih figura je prosječno 62 mm. Ukupno ih je nađeno oko 80 kom.

Osim gore spomenutih golih muških figura u nalazu Frögg-Rossegg najviše je nađeno malih figura jahača¹⁸). Oko 60 komada. Svi su lijevani iz jednog te istog jednostavnog kalupa. Većinom su svi manjkavo i površno lijevani i samo rijetki komadi su čitavi i potpuni. Točno lijevani i čitavi komadi su od nozdrva do kraja repa dugački 65 i visoki 37 mm.

U istom nalazištu, u jednakom broju kao i prijašnji, nađene su i interesantne ukrasne pločice, kakav tip do sada još nigdje nije nađen¹⁹). Sastoje se od dva spiralna kruga na koje se nastavlja pravokutna rešetka. Ove su mnogo pomnije i potpunije lijevane nego spomenute figure muškaraca i jahača. Svi ovi spomenuti predmeti iz nalaza Frögg-Rossegg nađeni su u grobovima i to većinom kao aplikacije na zemljane urne na kojima su bili pričvršćeni oko gornjeg ruba²⁰).

¹²) Schliemann, *Mykenae*, str. 296, fig. 376.

¹³) Picard, *Manuel d'arch. gr.* str. 120, fig. 35.

¹⁴) Schliemann, *Ilios* str. 380, fig. 226, Perrot-Chipiez VI. str. 759, sl. 355.

¹⁵) K. Hansen, *Funde zu Frögg-Velden*, *Mitth. d. Zentr. Kom.* 1884, p. LXIII. fig. 4—6, 16. — Hansen, *Das Gräberfeld im Frögg im Jahre 1877*; Isto, 1888, str. 81. — Kanitz, *Mitth. d. Antropol. Ges. Wien* 1884, str. 144, b. tab. III. — Egger, *Führer durch die Antikensammlung des Landesmuseum in Klagenfurt*, str. 87.

¹⁶) Ebert, *Reallex. d. Vorgesch.* XI, 156, tab. 32a. — Rossegg (Kärnten); Hansen, *Mitth. d. Zentr. Kom.* 1886, LXXVI.—LXXX.

¹⁷) Ebert, *Reallex.* XI, str. 156, »...nađeno je 1882 groblje iz hallstattskog perioda, datirano cca. 1000 god. pr. Kr....«

¹⁸) Ebert, *Reallex.* XI. tab. 32 (5, 6); *Mitth. d. Zentr. Kom.* 1884, p. LXIII. fig. 4—6, 16; Hoernes-Menghin, *Urgeschichte der bildenden Kunst in Europa.* 519, fig. 1, 2; Egger, *Führer* str. 88 i d.

¹⁹) Isto.

²⁰) Egger, *Führer* 87; Hoernes-Menghin, *Urgeschichte* 519; Ebert, *Reallex.* II. 26 (Blei).

Iz istog nalaza imamo interesantna kola s dvanaest plastično izrađenih životinja s velikim ušima, koji bi doduše mogli biti i rogovci. Teško je reći, da li je bila namjera prikazati konje ili volove. Kola su veoma precizno izrađena, sa četiri točka, rudom, i do najmanjih sitnica²¹). Nađeno je još više primjeraka većinom manjkavo i površno lijevanih ptica i aplika, koje su vjerojatno služile u istu svrhu kao i naprijed spomenute figure.

Još Hofmann u spomenutom djelu upozoruje, da male figure konjanika, koje su stariji arheolozi držali za dječje igračke, vjerojatnije da su votivni predmeti²²). Već nas samo mnoštvo tih figura upućuje na zaključak da nisu mogle nikako biti položene u grobove kao dječje igračke. U tom bi se slučaju našle te figure u nekoliko grobova, pojedinačno ili samo u par primjeraka, ali ne u gotovo svima, i u tolikom broju²³). Isto tako je i teško pojmljivo, da bi ove figure bile samo kao puke aplikacije zemljanih posuda bez ikakva dubljeg značenja. Vjerojatnije je, da su ove imale neko kultno značenje i da su bile lijevane izričito za akt pokopa²⁴). Na to nas upućuje i činjenica, da su u glavnom zastupana svagdje tri oblika, koja su doduše većinom manjkavo lijevana. Ali i ovo bi bilo sasvim shvatljivo, ako uzmemo u obzir, da su figure rađene samo zato, da budu pokopane zajedno s pokojnikom, i u brzini se nije pazilo, da li će uspjeti ili neće.

Th. Hampe u djelu »Der Zinnsoldat« uzima figure iz nalaza Frögg-Rossegg kao izlaznu točku i kao najstarije preteče današnjih malih olovni i kositrenih figura vojnika, koje se izrađuju kao dječje igračke²⁵). Dokaz za to držim da mu je jedino materijal iz kojeg su te figure rađene. Što više, ne obazire se niti na formu. On ne uzima njemu poznate starije figure primitivno rađenih ratnika sa Sardinije i Italije, koji su rađeni u bronzi, a datirani u 2 i 1 tisućljeću pr. Kr. sigurno samo zato, što nisu iz olova ili kositra, premda bi te figure, sudeći po formi, mogle prije odgovarati kao preteče današnjih dječjih vojnika, nego figure iz nalaza Frögg-Rossegg. Na slične figure iz pečene gline, koje imamo u velikom broju po različnim muzejima²⁶), a koje su i označene kao dječje igračke, nije se uopće obazirao. Hampe je tu načinio radikalnu pogrešku. On je pošao od pretpostavke da je kositar odnosno olovo kao materijal za izradbu već sam po sebi uvjet za ovu vrstu figura, a oblik figure je za njega od sekundarne važnosti. Na mjesto gdje i kako su te figure nađene, nije se uopće osvrtao.

Srodnog tipa je i mnoštvo malih, grčkih, bez sumnje votivnih figura, koje su nađene na podnožju Menelaiona i u svetištu Artemis-Orthia u Sparti²⁷).

²¹) Egger, *Führer* 88, sl. 64; *Mitth. d. Antropolog. Ges. in Wien*, 1884, str. 144, Tab. III.

²²) Navedeno djelo, str. 18.

²³) Nije vjerojatno niti da bi ova miniaturna kola iz olova, koja su nađena samo u jednom primjerku, mogla služiti kao dječja igračka. To više, što je ovo jedan od najljepših umjetničkih proizvoda toga pe-

rioda, a osim toga znamo, da je konj ovdje štovan kao sveta životinja (Egger, *Führer*, str. 89), što bi donekle i figure konja označivalo kao sakralne, odnosno votivne darove.

²⁴) Hansen, *Mitth. d. Zentr. Kom.* 1883, str. 83.

²⁵) Theodor Hampe, *Der Zinnsoldat*, Berlin 1924, str. 23, 106.

²⁶) Klose-Silber, *Iuvavum*, str. 81 i dalje.

Prosječne su visine oko 40 mm, a prikazuju većinom Poseidona, Hermesa, ratnike s oklopom, štitom i kacigom, često s velikom krestom, gotovo redovito u profilu i u borbenom stavu. Zatim krilate Nike i mnoštvo različitih tipova, većinom obučenih muških i ženskih figura. Osim ovih imamo i prikaza životinja (konji, mazge, goveda, koze, ptice) i mnogo malih ornamentalnih aplika većinom geometrijskih formi. Broj ovih figurica iz Sparte premašuje 100.000 kom.

Slične gornjim nalazima imamo već spomenute figure, zapravo pločice, iz Olbije²⁸⁾, na sjevernoj obali Crnog mora. Rađene su sasma plošno sa shematskom modelacijom, dok stražnja strana kod većine figura nije uopće izrađena. Vjerojatno su služile u slične svrhe kao i naprijed spomenute.

Stephani nam donosi jednu bigu s konjima u trku na desno sa nejasno modeliranim kočijašem, dva ratnika u borbenom stavu jedan prema drugome sa štitom i mačem. Jedan konjanik na lijevo, manjka glava i konju i jahaču, 2 dvostrane sjekire i 8 ornamentalno izrađenih volovskih glava en face.

Ove su figurice popularna ex-vota, koja su služila kao jeftina zamjena za skuplje brončane ili koštane figurice. Mnoge neuspjelo imitiraju zlatarske radove²⁹⁾.

Slične u tehnici izradbe imamo više olovnih figura, zapravo pločica iz rimskog doba. Ove su modelirane samo s jedne strane, dok je druga sasma glatka bez ikakve modelacije. Sačuvan nam je jedan kalup za ovu vrstu figura, nepoznate provenijense, koji je iz zbirke Berthold Willner sada u muzeju u Toplicama³⁰⁾. Kalup je iz kamena s udubljenom formom, u koju je lijevano olovo. Na donjem rubu su dovodni kanali kroz koje je rastaljeno olovo lijevano u kalup, koji je s gornje strane bio pokriven drugom ravnom kamenom pločom na kojoj, sudeći prema drugim figurama istog stila, nije bilo nikakve modelacije.

Kalup je kamena ploča veličine 10×8×25 cm. Prikazuje pročelje hrama sa spiralno kaneliranim kolumnama na visokom stereobatu, s ostrim visokim zabatom, arhitravom i timpanonom. U interkolumniju stoji na naročitoj bazi Silvanus, glavom okrenut na lijevo. (Moja oznaka »desno« i »lijevo« odnosi se na otisak, a ne na kalup.) U kosi ima vrpce, obučen je u kratki opasani hiton i visoke čizme. U ispruženoj desnoj ruci drži svoj vrtlarski nož, a u lijevoj

²⁷⁾ Ross, *Arch. Aufsätze* II. str. 341. Atlas tab. 1—9; Tod-Wace, *Catalog of the Sparta Museum* (Oxford 1906); I. S. B. Wace, kod R. M. Dawkins, *Artemis-Orthia*, 1929, p. 249—484, pl. IX. 179; Picard, *Manuel d'archéologie grecque* str. 172, i d. sl. 45; Picard, *Les origines du Polithéisme Hellénique* II. 72. t. X. — Prve je otkrio Ross u Mene-laionu već 1833 i 1841, a zatim Kastriotis na istom mjestu 1889 i 1900. Našlo ih se i u Amyclaeonu i u drugim svetištima Šparte, pa i u Heraionu u Argosu, u Bassama (Bassae), u Phlontu. Mnoštvo ovih figura

nalazi se po raznim muzejima i privatnim zbirkama. Lijep broj figura je u Münchenu u Mus. für die antike Kleinkunst. Sve ove većim dijelom još nisu publicirane.

²⁸⁾ Vidi bilješku 2.

²⁹⁾ Picard, *Manuel* str. 172 i d.

³⁰⁾ Kubitschek, *Eine Gussform des Teplitzer Museums* (Jbch. für Alterthums-kunde VI. 1912, str. 101). Slika sadrenog odljeva u naravnoj veličini nalazi se u istom članku (str. 101).

³¹⁾ Lijevo od ove figure na istom kalupu nalazi se još i malo okruglo ogledalo s pro-

cvijet pinije i ogrtač, koji visi preko ruke. Lijevo do nogu je pas, koji gleda gore³¹).

Ovo je vjerojatno votivna pločica slična votivnim pločicama istog stila s jednim ili više božanstava u hramu kakovih se našlo više primjera u Carnuntumu, Brigetiu i drugim mjestima.

Najpotpunije sačuvana od gore spomenutih olovnih pločica je ona u muzeju u Beču, a nađena je u Brigeciju³²). Između dvije kanelirane kolumne, na koje se nastavlja luk, stoji ženska figura, vjerojatno Venera, kojoj je donji dio tijela pokrit ogrtačem. Lijevom rukom drži uspravno stojeću granu. Što drži u desnoj, ne može se reći sa sigurnošću. Isto tako nije jasno ni što ima na glavi. Na kompozitskim kapitelima stoji luk, koji se na gornjem vrhu, sudeći prema ostacima, vjerojatno završava akroterijem. Plastično je izrađena samo prednja strana pločice. Stražnja je strana potpuno glatka. Na donjoj se strani završava olovnim nastavkom u koji je umetnut profilirani držak iz slonove kosti s urezanim krugovima.

Istog stila imamo još dvije pločice iz Brigetia³³). Hramić sa ženskim božanstvom u dugom opasanom hitonu. Obje su ruke pružene van lijevo i desno i drže po jednu granu, koja unutar hrama dosiže do arhitrava. Mjesto zabata ovdje je arhivolt, koji stoji na arhitravu, a završava akroterijem. Na jednoj je pločici arhitrav prekinut i prelazi u arhivolt, a figura dosiže do vrha arhivolta, dok na drugima dosiže samo do arhitrava.

U muzeju u Pešti nalazi se slična pločica, vanredno lijepo i izrazito modelirana s prikazom Venere u hramu³⁴). Glavom dosiže do luka. Gornji dio tijela je gol, a donji ogrnut plaštem. Desna ruka savijena je prema gore, no nije jasno što bi imala da radi s ovom rukom. Lijeva je puštena dolje i poduprta na jedan stup, koji je, do visine kukova, modeliran s tri okomite paralelne linije. Luk je modeliran slično kao kod pločice u Beču. Na spiralno kaneliranim kolumnama, nad kojima se ne razabiru kapiteli, ali po izbočinama na rubu daju se naslutiti, stoji luk ukrašen po sredini nizom točaka. Vrh je bio ukrašen akroterijem. Na donjem je rubu ostatak rupe u koju se je umetao držak.

Imamo još jedan fragmenat potpuno analogne pločice, kojoj manjka desna strana luka s kolumnom i postament ispod lijeve ruke. Figura je deformirana, ali čitava. Nađena u Kanaszdomb-u kod Szombathely-a, u zbirci Karpati Kelemen³⁵).

Dvije pločice nepoznate provenijencije istog tipa s figurom Venere u hramu nalaze se u muzeju u Bruxellesu³⁶).

filiranim rubom i dugačkim drškom. — Slični ovom su i dvostrani kalupi iz Este za male figurice i aplikke, koji odgovaraju istoj tehnici lijevanja. Vide se i rupe, kroz koje su oba dijela kalupa bila svezana (Notizie degli scavi 1901, str. 223, sl. str. 225.

³²) Inv. br. 2781; Kubitschek, *Jbch. d. Zentr. Kom.* 1904, str. 171, sl. 125.

³³) Kubitschek, *isto*, str. 175, sl. 216, 127.

³⁴) *Archaeologiai Értésítő* XIII. 1895, str. 449. Nađena u Ó-Szöny-u.

³⁵) *Archaeologiai Értésítő* XVIII. 1898, str. 153.

³⁶) *Catalogue du Musée de Kavenstein, Bruxelles*. Inv. 1490, 1491; Hofmann, *Ung. Rev.* II. 1882, str. 385.

Jednu varijantu toga tipa pokazuje nam olovna figurica Venere s Erosom u jednoj niši³⁷). Na spiralno (gotovo vodoravno) kaneliranim kolumnama stoje korintski kapiteli, ali vrlo kasnog tipa. Gore je zabat s akroterijem čudnog oblika. Među kolumnama je niša u kojoj je figura Venere u pozi Venere Medici. Dolje do lijeve noge je mali Eros, koji siže do koljena i prilično je nejasno modeliran. U desnoj ruci drži pateru, koju je digao visoko gore.

Drugu varijantu toga tipa, koja se mnogo češće pojavljuje, pokazuju nam slične pločice iz Beča³⁸) i Carnuntuma³⁹). Sve su ove s tri ženske figure u hramu s arhitravom iznad kojeg se diže interesantna konstrukcija timpanona, koji je u obliku jednostavnog ili dvostrukog arhivolta ili češće jednostavnog ili dvostrukog šiljati timpanon, obično sa rebrastom konstrukcijom, koja je došla možda od oponašanja drvene konstrukcije krova⁴⁰). Prof. Kubitschek ovo doduše pobija⁴¹), ali se meni ova teza ipak čini vjerojatnom, jer na drugi način ne možemo protumačiti, zašto je konstrukcija zabata na ovim pločicama tako istaknuta. Što više, držim, da se time baš htjela naglasiti karakteristika da se božanstva nalaze u hramu. Figure su odjevene u dugi ili kratki opasani hiton i dosižu do arhitrava. Na ni jednom primjerku nije jasno, da li se drže za ruke ili su pružili ruke van.

Na ovim pločicama s tri figure ne primjećuje se nigdje tragova nastavka u koji bi bio umetnut držak ili slično, kao što je na pločicama s jednom figurom.

Sve su ove pločice nesumnjivo votivni darovi od kojih su posljednje namijenjene na Matres Triviae i Quadriuae⁴²). Analognih primjera imamo i u keramici i na reljefima⁴³).

Tehnika izradbe kod svih ovih figura je jednaka. Modelirana je samo prednja strana i to u površnoj, često surovoj izradbi, a stražnja je glatka. Sve su pločice lijevane i na ni jednoj se ne primjećuju tragovi naknadne izradbe nožem ili čekićem.

Gotovo svi arheolozi, koji su se bavili ovim pločicama, upoređuju ih sa srebrnim hramićima Diane iz Efeza, koji su nam poznati iz apostolske historije⁴⁴. Oni su se prodavali i kao uspomene na pohod u svetište, a ne samo kao votivni darovi. Slične svrhe bi vjerojatno imale i ove olovne pločice. Ovom doduše protuslovi činjenica, da su pločice većinom nađene u većem broju na okupu i baš u svetištima, što ih nesumnjivo označuje kao votivne darove, no ne isključuje mogućnost da su služile i upotrebljavane u obje svrhe. Na ovo nas upućuje konstrukcija zabata, koja bi vjerojatno imala biti vjerna kopija kojeg hrama u kojem su dotična božanstva stajala.

³⁷) *Archaeologiai Értésítő* XVIII. 1898, str. 153.

³⁸) Kenner, *Römische Funde in Wien aus den Jahren 1901—1903*, *Jbch. d. Zentr. Kom.* 1904, str. 164, fig. 123.

³⁹) Kubitschek, *Bilderatlas der carnuntinischen Altertümer*, fig. 43, 44, *Mitth. d. Antropol. Ges. Wien* 1894, str. 247, fig. 281—286.

⁴⁰) Dell, *Architektonisches auf den Reliefs der Matres aus Carnuntum*, *Mitth. d. Antropol. Ges. Wien* 1894, str. 251; Meringer, *Isto* str. 247.

⁴¹) *Jbch. d. Zentr. Kom.* 1904, str. 176.

⁴²) *Mitth. d. Antropol. Ges. Wien* 1894, str. 249.

⁴³) *Isto* str. 247.

⁴⁴) c. XIX. v. 23 i d.

U bronci imamo dva slična primjera, gdje su prikazana božanstva (sa simbolima) među kolumnama na kojima je luk⁴⁵). Češće nalazimo ovake primjere i iz pečene gline⁴⁶), od kojih je najljepši primjer u muz. de Sain-Germain en Laye⁴⁷), koji napadno slični spomenutoj figurici Venere s Erosom u niši iz Pešte. To je gola figura Venere u niši. Desnom rukom drži kosu kod vrata, a lijeva, koja je puštena dolje, vjerojatno drži plašt, koji visi do zemlje⁴⁸). Hramić je prikazan slično kao onaj na kalupu sa Silvanom u sredini. Na dva pilastra s korintskim kapitelima stoji arhitrav, na kojem je timpanon s akroterijem i zupčastim gornjim rubom. U interkolumniju je niša, u kojoj stoji figura Venere.

Nesumnjivo je, da su sve ove figure s prikazom božanstava u hramu, isključivo votivni darovi, od kojih su spomenute olovne pločice možda darovi siromašnih, kojima su radi finoće materijala i izradbe drugi komadi bili preskupi i radi toga nepristupačni. No sudeći po dršku na olovnim pločicama s jednom figurom ove su vjerojatno bile upotrebljavane i kod kulta⁴⁹), jer za druge svrhe nije jasno čemu bi služio držak.

Nešto neobičnijeg stila imamo par surovo rađenih figura iz Šiska, za koje ne nalazimo analogija među drugim poznatim figurama iz olova. Ove su nađene u Kupi zajedno s većim brojem šupljih olovnih figura i vjerojatno su istodobne.

Mala surovo modelirana figura muškarca (sl. 1.). Forme tijela uopće nisu istaknute, osim napadno istaknutog penisa. Lice je najprimitivnije modelirano i naznačeno jednostavnim crtama. Vrat je jednostavnim urezom ispod brade odijeljen od glave. Ruke su nejednako duge, a noge prema tijelu prekratke. Nađena je u Sisku prigodom jaružanja Kupe u maju 1912. Težina 21.60 gr, vis. 50, šir. 26, deb. 9 mm.

Slična je druga, još primitivnije rađena figura (sl. 2.). Nije jasno, da li je prikazan muškarac ili žena. Čitava je figura potpuno plosnata, bez ikakove modelacije i čini se da je jednostavno izrezana iz olovne ploče. Ruke su pružene ravno van na strane i odmah ispod njih počinju noge. Šake i stopala označeni su zavnutim završecima nogu i ruku. Figura je nađena u Kupi i kupljena 1913. Tež. 41.90 gr, vis. 65, šir. 57, deb. 8 mm.

Ove dvije figure nijesu lijevane, kao što su sve ostale figure iz olova, nego su rukom rađene i rezane, što, obzirom na mekan i povodljiv materijal, nije teško. Za ove figure ne nalazimo analogija među drugim poznatim olovnim figurama.

⁴⁵) 1) Herakles s malim Telephosom i srnom; luk stoji na korintskim kolumnama; Froehner, *Mus. de France* tab. 26; Grean, *Katalog*, 347, tab. 8. — 2) Fortuna navodno dekoracija jedne lampice (?), nađena u Sidonu, Louvre, *Bull. d. Musée* I. 426; Reinach, *Rép. stat.* II. 264 (6).

⁴⁶) Kubitschek, *Jbch. d. Zentr. Kom.* 1904, str. 178.

⁴⁷) Inv. br. 28087; Reinach, *Catalogue illustré du Musée des Antiquités Nationales au château de Saint-Germain en-Laye*, 1921, str. 131, sl. 64.

⁴⁸) Dvije figure potpuno analognog tipa, ali bez hramića, odnosno niše, nalaze se u muzeju u Salzburgu; Klose-Silber, *Iuvavum*, str. 76, sl. 38.

⁴⁹) Kubitschek, *Jbch. d. Zentr. Kom.* 1904, str. 171.

Iz jednog kalupa izlivene su dvije olovne figure, koje prikazuju ženski torzo u čudnoj formi (sl. 3.). Glava i noge manjkaju. Rukama se drži za prsa. Kukovi su isprugani vodoravnim brazdama i izbočenim točkama. Možda bi to trebalo da označuje da je taj dio tijela obrašten s kosom? Stražnja strana je potpuno neizrađena.

Potpunih analogija ne nalazimo, no slične figure upućuju nas na Sirene. Na bronzanom lampadariju iz Cortone⁵⁰⁾ nalazimo slične prikaze Sirene, koje se drže za grudi, a donji dio tijela im je obrastao ljuskama. U figuralnoj plastici nalazimo više varijanata tipa Sirene, koji se više ili manje odalečuje od našeg tipa i većinom se samo jednom rukom drže za grudi⁵¹⁾ Obje su figure nađene zajedno u Kupi i kupljene 1913. Tež. 69.30, 80.25 gr; vis. 51.5, 54; šir. 42, 41.5; deb. 12, 12.5 mm.

Iz rimskog doba, iz kojeg datira i naš nalaz iz Siska, imamo sačuvanih razmjerno mnogo malih olovnih, rjeđe kositrenih statueta prosječne visine 60—90 mm, koje se stilski potpuno odvajaju od svih naprijed spomenutih. Sve ove rađene su u tehnici, koja na svim figurama pokazuje jedne te iste karakteristike. Naprijed spomenute figure modelirane su, osim veoma rijetkih izuzetaka, samo s jedne strane i većinom surovo bez ikakih detalja i finoća u modelaciji nabora i formi. Dapače često uopće manjkavo lijevane. Na ovim statueta naprotiv vidimo potpuno dotjeranu tehniku. Modelirane su s prednje i stražnje strane, i detalji nabora na odjeći i formi tijela dolaze potpuno do izražaja. Figure su često potpune i bez ikakvih pogrešaka ili manjkavosti u lijevanju.

A T E N A.

Najljepši primjerci, koji nam ujedno i najčešće dolaze, jesu figure Atene. Iz Siska imamo četiri figure i jedan fragmenat, koji vjerojatno također pripada figuri Atene.

Atena s kacigom na glavi, na kojoj je kresta poprijeko postavljena (sl. 4.). Uspravno stoji, naslonjena na koplje, koje drži lijevom rukom visoko gore. Desna je ruka pružena van i manjka od polovine podlaktice. Iznad lakta su na obim rukama dvostruke narukvice. Desni je kuk nešto izbočen i težina tijela čini se da je na desnoj nozi. Na prsima je oklop, koji je sa stražnje strane ukrašen izbočenim točkama. Naprijed na sredini prsiju, prilično visoko, jest gorgoneion mladog tipa⁵²⁾. Ispod oklopa je hiton, koji je s prednje strane opasan nizom oštro izbočenih točaka, a sa strane se diže do ispod lijevog pazuha. Sa stražnje je strane pâs jednostavan i omeđen paralelnim rubovima. Ispod pâsa

⁵⁰⁾ Ducati, *L'arte classica*, str. 285, fig. 348.

⁵¹⁾ Reinach, *Rép. stat.* IV. 445 (7), nepublicirana Sirena sa ljuskastim bedrima, glava manjka, d. ruka na prsima, l. spuštena. — Slična, Reinach II. 702 (3), Winckelmann, *Mon. ined.* 46, Weicker, *Seelenvogel* fig. 91. Donji dio obrastao, noge kao u ptice, ruke

manjkaju. — Analogna ovoj, bedra obrasla ljuskama Reinach IV. 446 (1), Cavvadias 775, statua iz Dipilona, muz. u Ateni. Reinach II. 701 (6); V. 409 (2, 3), Lechat, *Sirènes* 1919, fig. 3, 4.

⁵²⁾ Pauly-Wissowa VIIz., 1650. — Gorgonicon u obliku koji je uobičajen na oklopima imperatorskih statua u rimsko carsko doba.

se puštaju nabori do kukova u oštro omeđenim usporednim linijama i potpuno se razlikuju od mekanih nabora hitona. Isto tako i nabori na ramenima, koji sižu do polovine nadlaktice. Hiton se spušta do zemlje. Nabori su naprijed oko lijeve noge shematski u polukrugovima prema gore jedan ispod drugog, što bi imalo da označuje, da je lijeva noga izbočena. Oko desne noge i sa stražnje strane nabori su paralelni.

Do koplja, koje je spiralno kanelirano, stoji prislonjen štit sa gorgoneionom s vanjske strane, dok su s unutrašnje strane označene ručke s kojima se štit držao.

Lice je veoma plastično modelirano. Oči, nos i usta su jasno izrađeni. Ispod kacige visi kosa, koja pada na ramena. U modelaciji se naročito ističe šaka lijeve ruke, kojom drži koplje, na kojoj su jasno istaknuti prsti.

Figura je šuplja, postament manjka. Tež. 18.40 gr, vis. 83, šir. 48, deblj. 9 mm. Nađena je u Kupi 1909. Darovao gosp. Andrija Colussi.

Figura Atene u istom položaju (sl. 5.). Znatno slabije modelirana. U desnoj ruci drži pateru, ispod koje je do noge nejasan predmet, koji bi vjerojatno, sudeći prema drugim sličnim prikazima, imao da bude žrtvenik. Kresta na kacigi manjka, a kosa, koja pada na ramena, jače je naglašena.

Figura je šuplja. Postament većim dijelom manjka. Tež. 18.45 gr, vis. 73, šir. 44, deb. 9—16 mm. Nađena u Kupi 1913.

Ovom tipu možda pripada i fragmenat, koji prikazuje donji dio jedne figure (sl. 6.). S desne strane je vjerojatno štit. Znatno je oštećen pa se forme teško mogu razabrati.

Figura je šuplja, postament deformiran. Tež. 8.30 gr, vis. 37, šir. 47, deb. 3—20 mm. Nađena u Kupi 1913.

Jednu varijantu donosi nam statueta Atene, koja desnom rukom drži koplje, dok je lijevu, koja manjka od polovine podlaktice, pružila van (sl. 7.). Čini se, da bi na kacigi imale biti tri kreste. Ovdje se olovo izlilo među strane kalupa, tako da je čitava glava obrubljena prilično širokim rubom, dok je koplje s kacigom spojeno. Na prsima mjesto gorgoneiona, čini se, da je figuradni prikaz, dvije figure, jedna prema drugoj u živom pokretu. Preko leđa i naprijed oko koljena spušta se ogrtač, koji visi preko lijeve ruke. Daje dojam prozirne tkanine ispod koje se vide nabori hitona. Do lijeve je noge štit ukrašen koncentričnim krugovima⁵³).

Šuplja, postament manjka. Tež. 10.50 gr, vis. 65, šir. 30, deb. 6—14 mm. Nađena kod jaruženja Kupe u maju 1912.

Statueta Atene, glava manjka (sl. 8). Desnom je rukom naslonjena na koplje, dok lijevom drži štit s velikim umbom, koji stoji do nogu. Na prsima je gorgoneion čudnog oblika od kojeg idu radialno pramovi u obliku sunčanih zraka i završavaju se izrazitim čvorom. Ruke su pokrite do iznad lakata. Donji dio hitona, koji siže do zemlje, nejasno je modeliran. Figura je plošno i masivno lijevana bez šupljine, dok je postament šupalj. Tež. 18.50 gr, vis. 55, šir. 24, deb. 4—15 mm. Nađena u Kupi 1913.

⁵³) Stilski slična ovoj je figura sl. 31.

Potpuno analognih olovnih figura nemamo, no imamo više sličnih primjerala iz olova ili kositra, koji se često i u pojedinostima podudaraju. U muzeju u Berlinu imamo olovnu statuetu Atene, koja navodno potječe iz Rima⁵⁴). Atena je prikazana stojeći u stilu statua petog vijeka pr. Kr., koji se tip i u rimsko doba često ponavljao. Odjevena je u dugi hiton, koji se pušta do zemlje. Himation je opasan u struku. Na prsima je oklop s gorgoneionom. Ima kacigu, na kojoj je visoka kresta, koja stoji pravilno okrenuta od naprijed prema na-trag, a ne kao na figuri iz Siska (sl. 4.), gdje je kresta postavljena poprijeko. Ova je kresta vjerojatno tek naknadno ispravljena, nakon što je figura izli-vena. Iz tehničkih razloga figura se lijevala s krestom u položaju one iz Siska. Na to nas upućuje i prednja strana kalupa u muzeju u Münchenu, s figurom Atene, koja je potpuno analogna, gotovo do najmanjih detalja, s gornjom figu-rom Atene u Berlinu⁵⁵).

Ispod kacige, kod spomenute figure u Berlinu, padaju na ramena pramovi kose s istaknuto modeliranim kovrčicama. Lice je vanredno fino i izrazito mo-delirano. Desnom se rukom naslonila na koplje, koje je spiralno kanelirano i daleko nadilazi njezinu visinu. Lijeva je ruka pružena van i drži štitić s gor-goneionom, koji je ukrašen s nutarnje strane simetričnim linearnim ornamen-tom. Na obim rukama su na podlakticama i nadlakticama dvostruke narukvice.

Ispod pružene lijeve ruke stoji do nogu žrtvenik, kojem lijevi rub manjka i to je vjerojatno pogreška još kod lijevanja, a nije naknadno oštećena. Na žrtveniku gori vatra. S prednje strane ukrašen je žrtvenik s girlandom, koji je samo djelomično vidljiv.

Statueta je šuplje lijevana i vanredno sačuvana. Pokazuje nam najljepši primjer od poznatih antiknih olovnih figura uopće.

Potpuno analognu figuru imamo iz Gurine⁵⁶), koja je tek djelomično saču-vana. Manjka čitav donji dio od visine koljena. Desna je ruka deformirana, šaka manjka, a isto tako i koplje. U lijevoj ruci, koja je prelomljena, drži štitić, koji je ovdje krivo postavljen. Štitić je također potpuno analogan prijašnjoj figuri u Berlinu. Kresta na kacigi manjka.

Šuplje je lijevana iz kositra, bez srebrne primjese, sa 0.2% željezne neči-stoće. Tež. 23.5 gr.

Druga figura Atene iz Gurine također je iz kositra i mnogo bolje saču-vana⁵⁷). Manjka desna podlaktica (u kojoj je vjerojatno također držala štitić) i kresta na kacigi. Figura, koja je inače veoma slična prijašnjoj, ogrnuta je tan-kim plaštem, koji se s lijevog ramena pušta dolje, ide oko desnog kuka i preko lijeve ruke opet visi dolje. Plašt je zamišljen tanak i proziran, da se kroz njega

⁵⁴) Iz zbirke Bartholdy, sada u Antiqua-riumu u Berlinu; Friedrichs, *Geräthe...* br. 1796; Pernice, *Wiener Jahreshefte* 1904, str. 194, sl. 95; Reinach, *Rép. stat.* IV. 170, 3.

⁵⁵) Museum für die antike Kleinkunst, Inv. br. 10137; E. Pernice, *Untersuchungen zur antiken Toreutik*, Wiener Jahreshefte,

1904, str. 194. — Slika u naravnoj veličini. Pernice navodi kao privatni posjed u To-rentu. Proveniensa nepoznata.

⁵⁶) Meyer, *Gurina* str. 50, br. 256, tab. XI, 17.

⁵⁷) Isto, str. 50, br. 235, tab. XI, 19.

vide na lijevoj strani vertikalni nabori hitona. S prednje je strane istaknuta modelacija lijeve noge, koja je koljenom izbočena van.

Šuplja je kao i prijašnja. Postament je čitav, ali znatno deformiran. Tež. 26.8 gr.

U muzeju u Dresdenu nalaze se dvije olovne figure Atene iz Rima. Prva⁵⁸⁾, nađena navodno na Esquilinu, istog je tipa kao i ona u Berlinu, no mnogo slabije radena. Kresta na kacigi manjka, no izvorno je bila, sudeći prema ostacima na vrhu kacige. Manjka također gornji dio koplja i od lijeve ruke čitava podlaktica (u kojoj je vjerojatno držala štit kao i slična figura iz Berlina). Do lijeve je noge žrtvenik, koji je ukrašen volovskom glavom i vijencem, a na žrtveniku između plodova gori vatra.

Figura je šuplja, postament je prilično sačuvan. Visina 85 mm.

Druga figura⁵⁹⁾, navodno nađena u Tiberu, potpuno je istog tipa, samo što kraj desne noge ima još jedan žrtvenik. Visina 75 mm.

U Münchenu se nalazi jedna nepublicirana olovna figura Atene, nepoznate proveniense⁶⁰⁾. Odgovara tipu naprijed navedene figure Atene iz Siska (sl. 5.). Nešto je veća od ove i u izradbi mnogo preciznija. Lijevom je rukom naslonjena na koplje, na koje je do nogu naslonjen štit, dok u desnoj ruci, koja je pružena van, drži pateru. Do desne noge je žrtvenik s podnožjem profiliranim u tri stepenice, od kojih je donja prilično velika, dok je gornji rub dvostruko profiliran. Na prednjoj je strani girlanda. Glava je fino modelirana, okrenuta u poluprofilu na lijevo. Kresta manjka, ali je izvorno bila, jer su vidljivi tragovi nastavka. Kosa pada u kovrčicama na ramena i na prsa. Stražnja je strana nešto površnije radena. Postament je prilično sačuvan, ali deformiran. Visina 84 mm.

U muzeju u Hamburgu nalazi se također jedna olovna figura Atene, ali se ona po modelaciji forme prilično udaljuje od naprijed spomenutih figura⁶¹⁾.

Prikazana je Atena s kacigom bez kreste i s oklopom, odjevena u dugi opasani hiton, koji se pušta do zemlje. U desnoj ruci vjerojatno drži koplje, kojem gornji dio manjka. U lijevoj ruci drži nejasan predmet, koji je za štit premalen, a za pateru prevelik. Prilično je nejasan, pa se ne može reći, što bi imao da pretstavlja.

Nabori su oštro modelirani, naročito oni na himationu. Na hitonu s lijeve strane nabori teku usporedo i padaju okomito dolje. S desne strane je između dvije oštro omeđene linije niz oštih nabora, koji se puštaju u kutu, obrnutom prema dolje, usporedo jedan ispod drugog. Tim shematskim i tvrdim naborima htio je majstor valjda prikazati nabore kod koračanja kao što su kod figure iz Siska (sl. 4.) ili one iz Berlina, gdje je koljeno izbočeno, ili pak na figuri iz Gurine, gdje se ispod hitona odrazuje cijela forma noge⁶²⁾.

⁵⁸⁾ Treu, *Arch. Anz.* 1889, str. 173, sa crtežem figure; Reinach, *Rép. stat.* II 276 (6); Meyer, str. 50.

⁵⁹⁾ Treu, *Arch. Anz.* 1889, str. 173.

⁶⁰⁾ Museum für die Antike Kleinkunst, inv. br. 3820, iz zbirke Paul Arndt.

⁶¹⁾ Museum für Kunst u. Gewerbe br. 148; *Arch. Anz.* 1928, str. 463, sl. 174 (desno).

⁶²⁾ Možda bi to imao da bude, naročito kod figure u Hamburgu, umetak jedne druge tkanine, kao što se to vidi na Ateni Medici i sličnim statuama. (Amelung, *Wiener Jah-*

Ruke su gole, a na lijevoj podlaktici ima narukvicu.

Donji rub i postament manjkaju. Visina 75 mm.

Nepubliciranu olovnu figuru Atene imamo još jednu i u Carnuntumu⁶³) koja je prikazana u tipu figure iz Siska (sl. 8.). Sa štitom do lijeve noge, koji drži rukom. U desnoj drži koplje, koje je prebijeno i deformirano, veći dio manjka.

Lijevana je masivno, kao i slična, spomenuta figura iz Siska. Modelirana je s obje strane, no vrlo nejasno. Postament je također pun i u obliku polukugle.

U antiquariumu u Berlinu nalazi se jedan olovni fragment, štit s gorgoneionom⁶⁴), koji odgovara tipu štita kod figure Atene iz Gurine i vjerojatno također potječe od slične figure. Zatim Hampe spominje nepubliciranu olovnu figuru Atene⁶⁵) u zbirci Forrer (prije u zbirci Ritler), koju Forrer datira u II ili I vijek prije Krista kao grčku ili grčko-italsku.

Sličnih figura Atene sačuvalo nam se u više primjeraka, naročito u terakotama⁶⁶), zatim na gemama⁶⁷) i na novcima grada Atene iz rimskog carskog doba — drugog do prve polovine trećeg vijeka⁶⁸). Na novcima je prikazana Atena stojeći s velikom kacigom s krestom, odjevena u dugi hiton sa štitom i kopljem u jednoj i Nikom ili paterom u drugoj ruci. Tamo gdje drži pateru redovito je žrtvenik, na kojem gori vatra⁶⁹), ili zmijsa⁷⁰), ili oboje, s jedne strane žrtvenik, a s druge zmijsa⁷¹). Na olovnim je figurama prikazan uz pateru jedino žrtvenik, dok prikaz zmijsa ne nalazimo kod nijedne figure.

Patera i žrtvenik s plamenom simbolizirali bi ove figure kao votivne ili kultne, jer ovaj motiv odgovara samo takovim prikazima⁷²). Sličan primjer imamo na jednoj zemljanoj lampici, nekad u privatnom posjedu u Beču⁷³). Prikazana je Atena u oklopu, s kacigom i velikom krestom okrenuta djelomično na lijevo, obučena u dugi hiton, koji pada do članaka, tako da su još oba stopala vidljiva. Desnom rukom drži nejasan predmet nad okruglim žrtvenikom, na kojem gori vatra. Lijevom se oslanja na koplje, koje je uhvatila visoko gore. Do nogu je štit.

U istoj pozi je Atena i na nepubliciranoj lampici u Münchenu⁷⁴). Razlika je jedino u formi žrtvenika, koji je ovdje pravokutan. Mjesto vatre na žrtve-

reshefte 1908, 169, sl. str. 189), no ovo je manje vjerojatno.

⁶³) Museum Carnuntinum u Bad Deutsch-Altenburgu, inv. Pl. 19.

⁶⁴) *Wiener Jahreshefte* 1904, str. 195.

⁶⁵) *Der Zinnsoldat*, str. 24.

⁶⁶) Winter, *Die Typen der figürlichen Terrakotten* II. (Die antiken Terrakotten III₂) str. 176—178.

⁶⁷) Furtwängler, *Die antiken Gemmen* (Atena).

⁶⁸) Novac je datiran prema rimskom novcu koji je zajedno nađen u vrijeme Tra-

jana do Hadrijana. (*Journ. num.* VII. 1904, str. 109, tab. I. Atena u raznim varijantama.)

⁶⁹) *Journ. intern. d arch. num.* VII. 1904, tab. I, 33.

⁷⁰) *Isto*, tab. I. 34.

⁷¹) *Isto*, tab. I. 31, 32.

⁷²) Amelung, *Wiener Jahreshefte* 1908, str. 190; Reisch, *Griechische Weihgeschenke* str. 18.

⁷³) *Arch. Epigr. Mitth.* I. 1877, str. 98, br. 89, tab. VIII 1.

⁷⁴) *Mus. f. d. ant. Kleinkunst*, inv. br. 7020.

niku stoji zmija i pije iz patere, koju joj pruža Atena. Na štitu, koji je do lijeve noge, sjedi sova u profilu na desno.

U sličnoj pozi imamo prikaz Atene na jednoj nepubliciranoj gemi u Carnuntumu⁷⁵). Atena u poluprofilu na lijevo, naslonjena na koplje, sa štitom do nogu, drži u desnoj naprijed pruženu pateru, ispod koje je žrtvenik istog oblika kao kod figure iz Siska (sl. 5.).

Na reljefu u Libovcu⁷⁶) nalazimo u sličnoj pozi Atenu kraj Zeusa i Apolona. Atena stoji, lijevom rukom drži štit, koji stoji do nogu, desnom, visoko gore, uhvatila je koplje. Himation je u struku opasan i pušta se u širokim stiliziranim naborima do ispod kukova. Glava u poluprofilu na lijevo prilično je oštećena, isto tako i gornji dio tijela.

Malo je osebjuna forma na himationu kod figure iz Siska (sl. 4.) i oklop kod figure na sl. 8., kakav se nigdje ne pojavljuje kod figura Atene. Kod posljednje nam ovu neobičnu formu oklopa potencira još i jedinstvena forma gorgoneiona, za koji nigdje ne nalazimo analogija. Isto tako je neobično da mjesto gorgoneiona dolazi figuralni prikaz kao što je na figuri iz Siska (sl. 7.). Ova nam činjenica daje naslutiti da je ova figura možda miniaturna kopija koje monumentalne plastike, na kojoj je bio, slično kao na velikim statuama careva, mjesto gorgoneiona figuralan prikaz.

Široki nabori na figuri iz Siska (sl. 4.), koji se ispod pasa puštaju do kukova, oštro su omeđeni i daju dojam kajiševa, kako su obično prikazani na rimskim imperatorskim statuama. Na ovo nas upućuju i nabori na ramenima, koji se spuštaju do polovine nadlaktice. Nigdje u prikazu Atene nemamo za ovo analogija. Donekle bi možda mogli tek naslutiti na novcu⁷⁷) ili na gemama⁷⁸), ali tome može biti razlog prije površna izradba nego svijesna namjera.

Ovu bih pojavu mogao protumačiti jedino time (u koliko bi se tu radilo o svijesnoj namjeri, da se kod ove olovne figure prikažu kajiševi) da oklop, koji je uobičajen kod prikaza Atene, a koji je i ovdje dan, nije umjetnika mogao zadovoljiti baš radi toga, jer nije imao kajiševe, koji su kod rimske opreme oblatni. Zato je ovdje kombinirao oboje zajedno.

H E R M E S

U nekoliko replika pojavljuje nam se i figura Merkura, koja na svim statuetama pokazuje zajedničke karakteristike. Poznata su nam tri primjerka iz Siska i jedan iz Brigecija, sada u muzeju u Beču.

Merkur stojeći (sl. 9.), težina tijela je na desnoj nozi, dok je lijeva koljenom van izbočena, a stopalo bi imalo biti nešto natrag zabačeno. Desni kuk je iz-

⁷⁵) Mus, Carnuntinum, Bad Deutsch-Altenburg, inv. G. V. 523.

⁷⁶) Praschniker, *Muzakhia und Malakastra*, Wien 1920, str. 163, br. 37, sl. 80 (Durazzo n. 54). — Prema mišljenju prof. Pra-

schnikera vjerojatno votivna ploča — možda iz konca IV vijeka pr. Kr.

⁷⁷) *Journ. intern. d'arch. num.* VII, 1904, tab. I, 2.

⁷⁸) Furtwängler, *Die antiken Gemmen*, tab. IX, 33, XXVIII, 14.

bočen, što je još i potencirano time, što je figura na tom kuku oštećena i time deformirana. Ogrnut je plaštem, koji je na desnom ramenu skopčan. Ostrag pokriva čitava leđa i spušta se do zemlje, dok naprijed ide preko prsiju, pokriva lijevu nadlakticu i pada sa strane dolje. Nabori su sa stražnje strane na plaštu u polukrugovima okrenutim prema gore, jedan ispod drugog preko čitave širine plašta, dok su na rubovima s prednje strane nabori okomiti. Na glavi ima plitku okruglu i vodoravno postavljenu kapu s krilima, ispod koje su stilizirane kovrčice kose. Lice je znatno oštećeno, pogotovo desna strana. U lijevoj ruci, koja je puštena niz tijelo, drži kerykeion u obliku običnog štapa, koji se gore završava nešto odebljalim čvorom i preko plašta naslonjen na lijevu nadlakticu. U desnoj ruci, pruženoj van, drži marsupium. Forme su tijela veoma izrazito i fino modelirane.

Figura je šuplja, veoma tanko lijevana, plošno je stisnuta i djelomično deformirana. Postament je većim dijelom sačuvan. Ovo nam je ujedno i najpotpunije sačuvana figura Merkura.

Tež. 14.10 gr, vis. 72, šir. 37, deb. 8 (post. 17) mm. Nadena u Sisku kod jaružanja Kupe u maju 1912.

Zajedno s ovom nadena je i druga figura (sl. 10.) potpuno analognog tipa, koji gotovo do u detalje odgovara prijašnjoj figuri, no ne potječe iz istog kalupa. Manjkaju krila na kapi i postament s donjim rubom figure. Sama figura je bolje sačuvana, lice je plastično modelirano, kerykeion je ovdje mnogo plastičniji. Gornji je dio zavinut prema ramenu. Plašt se sa stražnje strane, sasma pri dnu završava polukružnim rubom ispod kojeg idu okomiti nabori do ruba figure te izgledaju kao nabori hitona, koji bi bio ispod plašta.

Figura je šuplja i mnogo masivnije lijevana nego prijašnje. Tež. 13.50 gr, vis. 66, šir. 26, deb. 4—10 mm.

Treća figura Merkura (sl. 11.), prilično oštećena, pokazuje nam malu varijantu istog tipa. Manjka glava i desna ruka do polovice podlaktice. Figura je u koraku, lijevom nogom naprijed, dok je desna natrag zabačena. Nabori plašta su ovdje vanredno plastično modelirani. Na prsima se spušta plašt nešto niže dolje nego kod prijašnjih i silazi do polovine lijeve podlaktice, preko koje se spušta dolje. Naročito su plastični i prirodni nabori plašta na leđima, koji se u vijugavim, ravnim i polukružnim naborima spuštaju dolje. Plašt završava u visini koljena, a ispod plašta se nastavlja hrpa kamenja, koja je vidljiva i s prednje strane između nogu. Ovo je vjerojatno po uzoru monumentalne plastike. Forme tijela su vanredno lijepo modelirane. U kvaliteti izradbe daleko nadilazi prijašnje figure Merkura i čini se, da je uopće jedna od najljepše modeliranih olovnih statueta.

Figura je šuplja i tanko lijevana. Postament manjka. Tež. 12.72 gr, vis. 55, šir. 34, deb. 4—11 mm. Nadena je u Sisku prigodom jaružanja Kupe u maju 1912.

Istog tipa s figurama iz Siska jest i znatno oštećena, nepublicirana figura Merkura u muzeju u Beču⁷⁹⁾ (sl. 12.). Glava manjka, ramena i desna ruka su

⁷⁹⁾ Antiken-Sammlung, Inv. br. VI, 4421.

deformirani, isto i desni kuk, na kojem je duboki urez. U lijevoj ruci drži kerykeion analognog tipa kao i kod prijašnjih figura. Noge su vanredno lijepo i plastično modelirane, što više, jasno su modelirana čak i stopala, što nemamo gotovo na nijednoj drugoj figuri iz olova.

Figura je šuplja, znatno masivnije lijevana, nego figure Merkura iz Siska. Postament je sa stražnje strane nešto deformiran, inače je čitav. Visina 52 mm. Nađena u Brigetiu⁸⁰).

Imamo još jednu olovnu figuru Merkura⁸¹), koja se po stilu i tehnici izradbe potpuno odvađa od svih ostalih figura iz olova i potpuno je identična s drugim figurama iz bronz. Merkur u karakterističnoj pozi, kako je prikazivan u rimsko carsko doba, u desnoj marsupium, koji djelomično manjka, lijeva ruka manjka od ramena.

Figura je puna, a ne šuplja kao druge figure iz olova, a i u tehnici izradbe pokazuje sasvim druge karakteristike. Nije lijevana iz kalupa, koji se sastoji iz dvije polovine, jer se ne vidi rub sa strane, koji je na svim olovnim figurama bez iznimke obligatan. Vjerojatno je lijevan iz istog kalupa iz kojeg su i ostale figure iz bronz⁸²).

U ostaloj plastici nalazimo veoma malo figura analognih gornjim figurama iz Siska. Interesantno je, da je ovdje kerykeion dan bez osmice, što se veoma rijetko pojavljuje. Tu je prikazan kao običan štap, koji je gore zavinut prema ramenu⁸³), a završava jednostavnim čvorom. Izgleda, da je mala važnost dana tom kerykeionu, koji se umjetnik nije potrudio da izradi u uobičajenoj formi. Zadovoljio se tek time, da ga je dovoljno naznačio i da je time zadovoljio bitnu potrebu, koja simbolizira figuru Merkura⁸⁴).

Više od ostalog istaknut je na ovim figurama marsupium, koji Merkur drži u desnoj ruci, koji mu je karakteristično obilježje u rimsko doba i označuje ga kao boga sreće i bogatstva⁸⁵).

Od mnoštva malih statueta, većim dijelom iz bronz, rijetko nalazimo Merkura s ovakovim dugim ogrtačem, koji potpuno pokriva leđa i spušta se do zemlje. Ovaj i ne pristaje nemirnom karakteru Merkura. Obično je prikazan gol. Najčešće s plaštem, koji, skupljen, visi preko ruke ili se od leđa spušta

⁸⁰) Figura je došla s drugim nalazima iz olova u Naturhistorisches Museum u Beču i tek kasnije je prešla u Kunsthistorisches Museum.

⁸¹) Montelius, *La civ. primit. en Italie*, str. 100 (1); Reinach, *Rép. stat.* II, 162 (1).

⁸²) Potpuno analogna figura iz bronz nalazi se u muzeju u Louvre-u koja do u detalje odgovara istom tipu. Što više, i manjkavosti su analogne. Reinach, *Rép. stat.* II, 162 (5).

⁸³) Ovo, iako je kod svih figura jednako zavincuto, može biti i kasnije i nenamjerno učinjeno, jer je ovaj tanki završetak neotporan i kod najmanjeg pritiska se savija.

Izvorno je vjerojatno bio sasvim ravan.

⁸⁴) Pauly-Wissowa XI, 330, *Arch. Epigr. Mitth.* 1892, 142. — Prema tome otpalo bi i značenje koje isticanje kerykeiona samo sa sobom nosi, ili bi barem bilo podređeno i nenaglašeno, a koje označuje Merkura kao glasnika bogova odnosno (naročito u rimsko doba) kao simbol trgovine i trgovačkog stalaža.

⁸⁵) Pauly-Wissowa VIII, 784; XIV, 1981; Roscher I, 2379, 2426. — U ovom svojstvu prikazan je i bez kerykeiona, koji je ovdje zamijenjen sa rogom obilja: Reinach, *Rép. stat.* I, 554 (2), *Mainzer Zeitschrift* VII, 1912, tab. I, c. (17).

preko lijeve podlaktice van. Gdje je prikazan sa spuštenim plaštem, najčešće sjedi⁸⁶⁾. S takim ogrtačem prikazan je više puta na arhajskim vazama, zatim na novcu grada Pheneos u Arkadiji⁸⁷⁾, međutim i ovdje je plašt samo do koljena. Sličan je prikaz na jednom fragmentu iz pečene gline s motivom gdje preuzima malog Dioniza⁸⁸⁾.

Sličnom tipu odgovaralo bi i nekoliko statueta iz terakotte, nađenih u Pompejima⁸⁹⁾.

U rimsko doba, naročito u doba Nerona, bilo je obljubljeno prikazivanje Merkura u govorničkoj pozi⁹⁰⁾ kao što je bio prikazan Germanicus. To je ovdje još potencirano dugim plaštem. Kamenje, koje je prikazano kod figure iz Siska (sl. 11.), daje nam naslutiti, da je uzorak ovim figurama bila jedna monumentalna plastika, na što nas upućuje i sličnost s mnogim velikim statuama.

V E N E R A

Od figure Venere imamo iz Siska tri različite olovne figure.

Venus pri toaleti (sl. 13.) uspravno stoji, gornji dio tijela je gol, dok je donji dio do ispod kukova pokrit plaštem, koji je na gornjem rubu zavrnut i naprijed skupljen u čvor, ispod kojeg se rubovi u prirodnim vijugavim naborima spuštaju dolje. Nabori plašta se s prednje strane spuštaju koso prema sredini, dok sa stražnje strane idu koso dolje od desna na lijevo. Glava je vanredno lijepo i plastično modelirana. Kosa je na sredini tjemena razdijeljena i ostrag skupljena, odakle se pušta na ramena i na prsa. Ispod grudi je široki pojas. Ruke su pružene van i na obim manjkaju podlaktice. Na desnoj je jednostruka, na lijevoj dvostruka narukvica⁹¹⁾.

Postament je čitav, ali znatno deformiran. Figura je šuplja. Tež. 14.20 gr, vis. 69, šir. 45, deb. 7 (postam. 20) mm. Nađena u Sisku u Kupi 1913.

Slična ovoj je još jedna stojeća figura Venere (sl. 14.). Lijevi kuk je znatno izbočen, što je potencirano time, da je figura na protivnoj strani oštećena i udubljena. Čitava je figura, pogotovo gornji dio, plošno zdrobljena. Manjkaju glava i obje šake. Gornji dio tijela je gol. Od kukova je pokrivač plaštom kao i prijašnja figura. Gornji je dio plašta omeđen shematski dvjema paralelnim polukružnim linijama, koje se prilagođuju formi tijela. Nabori se plašta okomito i paralelno spuštaju dolje. Ruke su pružene van i u laktu svinute gore.

Figura je šuplja i vanredno tanko lijevana. Postament je čitav. Tež. 7.25 gr, vis. 62.5, šir. 37, deb. 7.5 (postam. 15) mm. Nađena u Sisku u Kupi 1914.

Interesantne karakteristike pokazuje treća olovna figura Venere iz Siska (sl. 15.). S prednje strane prikazana je gola figura Venere stojeći, težina tijela

⁸⁶⁾ Reinach, *Rép. stat.* I, 363 (7); II, 153 (7), 154 (1); III, 243 (1); IV, 94 (6, 7); VI, 29 (1).

⁸⁷⁾ Friedländer-Sallet, *Das königliche Münzkabinett*, tab. II, 109; Roscher, *Lex. I.*, 2413.

⁸⁸⁾ Déchelette, II, 348 (156).

⁸⁹⁾ *Die antiken Terrakotten I* (Pompei), 38 (5), 39 (4); III, 2, 362 (6, 7).

⁹⁰⁾ Pauly-Wissowa VIII, 771.

⁹¹⁾ Npublicirana bronzana figura potpuno analognog tipa nalazi se u muzeju u Beču (*Antiken-Sammlung inv. 4043*).

je na lijevoj nozi, a desna je u koljenu izbočena van. Lijevi kuk je također izbočen. Čitava je figura stilizirana u »S« liniji. Glava je shematski primitivno modelirana samo s prednje strane. Stražnja strana glave je ravna. Ruke su bile pružene van. Desna ruka, koja manjka od polovice podlaktice, modelirana je samo s prednje strane. Lijeva ruka manjka sasvim.

Do lijeve je noge u prilično jasnoj modelaciji hrpa kamenja kao potporanj, koja nas nesumnjivo upućuje na to, da je ova figurica miniaturna kopija jedne monumentalne plastike iz kamena.

Stražnja strana ne pripada ovoj figuri, a upotrebljena je vjerojatno radi toga, jer je odgovarajuća strana kalupa Venere manjkala ili bila oštećena. Pripada figuri, koja je bila obučena u dugi opasani hiton. Nabori su shematski označeni rijetkim oštrim linijama.

Figura je u donjem dijelu šuplja, u gornjem je puna. Postament na stražnjoj strani djelomično manjka. Tež. 21.94 gr, vis. 69, šir. 25, deb. 7 (post. 10) mm. Nađena u Sisku u Kupi 1909. Darovao gosp. A. Bukvić.

U muzeju u Klagenfurtu imamo malu figuru Venere s Erosom⁹²⁾ (sl. 16.). Venera stoji uspravno. Gornji dio tijela je gol, s desnog i lijevog ramena spušta se niz od kuglica, koji se na prsima i leđima križa i spušta se do kukova, gdje, čini se, drži plašt, koji pokriva donji dio tijela. Plašt je kao i kod prve figure Venere iz Siska (sl. 13.) na gornjem rubu uvijen i naprijed skupljen. Nabori su grubo i nelogično formirani. Na prednjoj strani, od kukova do ispod koljena, veći dio manjka. Glava također većim dijelom manjka. Prema ostacima razabire se da je bila bujna kosa, koja se pušta na ramena. Desna ruka pružena je van, dok lijeva manjka. Na obim rukama, visoko na nadlaktici, po jedna narukvica.

Ispod desne ruke je mala figura krilatog Erosa, koji jedva dosiže do kukova. Forme tijela su prilično nejasne. Na protivnoj strani imao bi vjerojatno biti stup, koji dosiže do visine kukova i spojen je s figurom.

Postament većim dijelom manjka. Figura je šuplja, lijevana iz kositra, a ne kao prijašnje iz olova. Tis. 70, šir. 46 mm.

Osim gornjih imamo još jedan tip figura Venere, koji nam se, potpuno identičan, našao na različnim mjestima.

U Münchenu imamo jednu nepubliciranu statueta Venere iz olova⁹³⁾. Božica stoji, težina tijela je na lijevoj nozi, dok je desna u koljenu savijena i nešto van izbočena kao da hoće zakoračiti. Glava je s prednje strane znatno oštećena, tako da se ne raspoznaje modelacija lica. Sa stražnje strane je kosa, koja je na sredini tjemena razdijeljena, skupljena u čugru. Prsa su naznačena shematskim izbočinama. Desna ruka je puštena dolje, šaka manjka. Lijeva ruka manjka sasma. Donji dio tijela ispod kukova zaogrnut je lepršavim plaštem, koji je, kao kod Venere iz Sirakuze, s prednje strane samo gornjim rubom spojen, dok bedra i noge ostaju otkrivene. Sa strana stilizirani su nabori u krugove poput rozeta. Sa stražnje strane nabori su shematski u polukrugovima jedan ispod drugog.

⁹²⁾ Inv. 4547; Meyer. *Gurina*, str. 50; Egger, *Führer*, str. 97.

⁹³⁾ Museum für die antike Kleinkunst, inv. 4079.

Postament je dobro sačuvan, pravokutan s oštrim rubovima, koji se završuje vodoravnom plohom. U modelaciji čitave figure naročito se ističu plastično izrađene noge.

Figura je plošna i puna, a ne šuplja kao prijašnje figure. Postament je šupalj, ali masivno lijevan. Vis. 67 mm. Nađena je u Smirni u jednom dječjem grobu s još tri male olovne zdjelice, nesumnjivo dječje igračke⁹⁴). U muzej u München došla je po prof. Knackfussu.

Još dvije potpuno identične olovne figure Venere, također iz Smirne, imamo u muzeju u Louvreu⁹⁵). Obje su znatno slabije sačuvane nego gornja figura iz Münchena. Bliža i točnija proveniensa nam je na žalost nepoznata, što bi bilo od velike važnosti za proučavanje svrhe, za koju su ove figure služile.

U muzeju u Berlinu imamo također identičnu figuru Venere iz oloya nepoznate proveniense⁹⁶).

Malu varijantu čini figura potpuno istog tipa u muzeju u Drezdenu⁹⁷), koja nije iz olova kao prijašnje nego iz kositra. Manjka glava i polovica desne podlaktice. Lijeva ruka, koja je čitava ispuštena dolje, drži plašt. Postament je okrugao, dok je kod svih naprijed spomenutih kvadratan. Sa stražnje strane je nešto oštećen i deformiran. Vis. 55 mm. Nađena u Rimu, navodno na Esquilinu.

U muzeju u Ensu nalazi se također nepublicirana mala plosnata i puna olovna figura Venere vjerojatno istog tipa, kao i naprijed spomenute figure u Münchenu, Louvreu i Drezdenu. Prebijena je u više komada⁹⁸).

Mala poluobučena ženska figura u muzeju u Berlinu⁹⁹) imala bi vjerojatno također da bude Venera. Figura je znatno oštećena i deformirana, nepoznate proveniense.

U tehnici izradbe sve spomenute figure ovog tipa potpuno se podudaraju s izradbom figure u Münchenu.

Jedna neobjelodanjena figura Venere iz Viminacija, koja se nalazila u muzeju u Beogradu, potpuno je propala radi oksidacije olova, koja se nije mogla spriječiti¹⁰⁰).

⁹⁴) 1) Mala okrugla zdjelica. U sredini u reljefu riba u koncentričnom krugu. Na rubu, valjda držak posude vodoravno izbočen s ornamentom. Protivna strana s većim dijelom posude manjka. Vanjska strana profilirana krugovima. Promjer 42 mm, inv. 4096. — 2) Okrugla zdjelica s drškom. U sredini s izbočinom (kao na pateri kod naprijed spomenute Atene sl. 5). Kut je ukrašen dvostrukim krugom prema gore. Kosa, koja prelazi u držak, ostrag (s donje strane drška) skupljena je u čugru. Promjer zdjele 39 mm (sa drškom 62 mm), inv. 4077. — 3) Dugoljasta pravokutna zdjela. U sredini u reljefu riba, kao i na prvjoj. Rub je ukra-

šen trostrukom linijom. Dužina 58, širina 31 mm, inv. 4076.

⁹⁵) Inv. br. 3768, 3769; A. de Ridder, *Les bronzes antiques du Louvre II*, str. 195, tab. 122.

⁹⁶) Friederichs, str. 371, br. 1797.

⁹⁷) *Arch. Anz.* 1889, str. 174 s crtežem figure.

⁹⁸) O ovoj figuri obavijestio me je usmeno g. prof. dr. Gaheis iz Beča, koji mi je dao i detaljan opis figure.

⁹⁹) Friedrichs, II, str. 371, br. 1800.

¹⁰⁰) Već ju Saria spominje (*Germania XIII*, 1929, str. 30) kao »...stark verstümmelte Venusstatuette...«

Na naprijed spomenute pločice s prikazom Venere u hramu ili niši sjeća nas jedna figura Venere u muzeju u Pešti¹⁰¹). Ženska gola figura u primitivnoj i slaboj, dosta nejasnoj reljefnoj modelaciji, koja je sa stražnje strane mnogo bolja i izrazitija. Stoji kao u jednoj niši obrubljena s nejasno modeliranim rubom, koji je većim dijelom spojen sa tijelom. Ruke su dignute prema gore i gube se u rubu.

Figura je većim dijelom šuplja. Vis. 105 mm. Postament je čitav, ali deformiran.

N I K A

Figura Nike našla se u vanredno dobro sačuvanom primjerku iz Siska (sl. 17.). Krilata Nika, uspravno stojeći, u lijevoj ruci, na kojoj su dvije narukvice i koja je pružena van, drži palminu granu. Donji dio grane, koji dosiže do zemlje, prilično je deformiran. Gornji dio palme siže do vrha krila. Desna ruka manjka od polovine nadlaktice. Na ramenima i na gornjoj polovini nadlaktice izlaze krila, koja se penju okomito gore. Vanredno su fino i precizno rađena, što se naročito ističe na lijevom krilu. Debljina krila je oko 1 mm.

Obučena je u dugi opasani hiton s jasnim i plastično modeliranim okomitim naborima. Nabori naprijed s lijeve strane su polukružni i vjerojatno imaju da označuju da je Nika tom nogom zakoračila.

Glava, koja je s prednje strane prilično plastično modelirana, ali prema tijelu nešto prevelika, zatim ramena i ostatak desne ruke naknadno su umetnuti u prilično primitivnoj izradbi. To se naročito jasno vidi sa stražnje strane, gdje je kosa označena jednostavnim urezima. Figura je vjerojatno znatno kasnije bila oštećena i naknadno ispravljena, a nije pogrešno lijevana, jer u tom bi slučaju bilo lakše ovu nanovo prelitati, nego na ovaj način popraviti.

Čitava figura, osim krila i naknadno umetnutog dijela, jest šuplja, tanko lijevana i plošno stisnuta. Postament je znatno deformiran. Tež. 24.30 gr, vis. 102, šir. 66, deb. 1—6 mm. Nađena u Sisku, potječe iz zbirke Lj. Ivkanca (darovana 1892).

Osim ove imamo iz Siska još par replika istog tipa, koje su fragmentarne i znatno oštećene.

Do u detalje potpuno analogna figura (sl. 18.). Manjka glava, krila, od kojih je ostao samo donji rub, zatim lijeva ruka s palmom i postament s donjim rubom figure. Desna ruka pružena je van, šaka manjka.

Šuplja je, prilično tanko lijevana i plošno stisnuta. Tež. 7.70 gr, vis. 54, šir. 33, deb. 2—5 mm. Nađena u Sisku pri jaružanju Kupe u maju 1912.

Figura bez glave (sl. 19.), obučena kao i prijašnje u dugi hiton, koji siže do zemlje. U pruženoj lijevoj ruci drži palmu, od koje se sačuvao samo donji dio — od ruke do zemlje. Desna ruka pružena je van; podlaktica, koja je bila savijena prema gore, djelomično manjka. Krila manjkaju, ali su na ramenima jasni tragovi, gdje su bila nastavljena. Nabori na hitonu s prednje strane su oko lijeve noge u naglom toku van i vjerojatno označuju da je božica u koraku. Inače su nabori prilično shematski i slabo modelirani.

¹⁰¹) *Arhaeologiai Értésítő* I, 1881, str. 212; *Ung. Rev.* 1882, str. 387.

Figura je šuplja i plošno stisnuta, postament manjka. Tež. 11.55 gr, vis. 54, šir. 41, deb. 3—5 mm. Nađena u Sisku kod jaružanja Kupe u maju 1912.

Znatno oštećena figura, vjerojatno također Nika (sl. 20.). Sačuvana je i plastično modelirana glava, koja je doduše otkinuta, ali nesumnjivo pripada ovoj figuri. Obučena je u dugi opasani hiton s oštrim naborima. Krila manjkaju, ali na lijevom ramenu je ostao prilično velik dio. Desna ruka manjka, dok je lijeva deformirana i spuštена dolje. Na podlaktici i nadlaktici po jedna narukvica. Donji dio, naročito lijeva strana, znatno oštećena i deformirana.

Šuplja i tanko lijevana. Postament s donjim rubom manjka. Tež. 10.10 gr, vis. 68, šir. 26, deb. 3—6 mm. Nađena u Sisku u Kupi 1909. Darovao gosp. Andrija Colussi.

Analogna figura Nike, koja do u tančine odgovara naprijed spomenutoj figuri iz Siska (sl. 17.) sačuvala nam se iz Gurine¹⁰²). Samo što je ova lijevana iz kositra, dok su sve prijašnje iz olova. Krilata Nika s palmom u lijevoj ruci. Glava, desno rame i desna ruka manjkaju. Isto tako i donji dio palme, dok je gornji deformiran i prebijen na tri dijela. Ruka je u lijevom ramenu zajedno s krilom prelomljena.

Figura je šuplja, kao i one iz olova. Postament je deformiran i desna strana manjka. Težina 13.4 gr.

Još jednu, potpuno analognu figuru iz olova imamo u muzeju u Louvre-u¹⁰³). Manjkaju: glava, oba krila, od kojih je ostao znatan dio donjeg ruba, zatim obje ruke i donji rub s postamentom. Modelirana je potpuno analogno prijašnjoj, samo što je desna noga koljenom izbočena van tako da se na hitonu jasno odrazuje forma noge.

Šuplja je kao i prijašnje. Postament manjka. Nađena u Smirni.

Od Nike imamo još par varijanata. U muzeju u Drezdenu imamo figuru krilate Nike¹⁰⁴). Manjka glava i lijevo krilo. Desno krilo je vodoravno van pruženo, a ne kao kod prijašnjih okomito gore. Desna je ruka pružena van i drži okrugli vijenac. Lijeva je ruka puštena dolje i u podlaktici deformirana. Sudeći po ostacima, vjerojatno je držala palminu granu. Lijevo rame i lijeva strana prsiju su goli. Obučena je u dugi opasani hiton s prirodnim nepravilnim naborima. Donji rub hitona, ispod kojega se vide stopala, jest u karakteristično stiliziranim naborima i imao bi da označuje da je Nika u momentu kada se spustila na zemlju, kako je to u lijepoj formi prikazano već na Paionijevoj Niki.

Lijevana je iz kositra i puna, a ne šuplja kao prijašnje. Postament je eliptičan i također pun. Između ruku i tijela je prilično širok rub, gdje se kositar izlio među strane kalupa. Visoka je 54 mm. Nađena u Rimu, navodno na Esquilinu.

Imamo još jednu, potpuno analognu figuru Nike, također u Drezdenu¹⁰⁵). Na ovoj je nešto veća baza, koja je ovdje i šuplja. Lijevana je iz kositra, kao i prijašnje.

¹⁰²) Meyer, *Gurina*, str. 50, tab. XI, 18.

¹⁰³) Inv. br. 3766, Ridder, str. 147, tab. 122; Reinach, III, 258 (3).

¹⁰⁴) *Arch. Anz.* 1889, str. 174, s crtežem figure.

¹⁰⁵) *Isto* (bez crteža).

Nika bez krila¹⁰⁶). Gornji dio tijela je gol, a donji je pokriven lepršavim plaštem. Na desnoj ruci manjka podlaktica, a u lijevoj drži veliki palmin list, koji stoji na zemlji, a svojim vrhom nadilazi visinu same Nike.

Lijevana je kao i prijašnja iz kositra i puna. Postament je okrugao i također pun. Vis. 60 mm. Nadena u Rimu, navodno na Esquilinu.

Sličnu figuru Nike iz olova imamo u muzeju u Berlinu¹⁰⁷). Gornji dio tijela je gol, a donji je pokriven lepršavim plaštem. Donji rub s postamentom manjka. Proveniensa nepoznata.

Drugu varijantu pokazuje nam figura Nike iz olova u muzeju u Berlinu¹⁰⁸): Nika potpuno obučena s palminom granom u ruci. Proveniensa nepoznata.

Interesantnu varijantu pokazuje nam olovna figura Nike u muzeju u Pešti¹⁰⁹). Nika u dugom opasanom hitonu, koji siže do članaka, prikazana je u momentu kad se pušta na zemlju. Desnom nogom, koja se jasno vidi ispod hitona, već je na zemlji. Lijeva se noga ne razabire. Nabori, koji su inače jednostavno shematski prikazani, na donjem se dijelu raširuju poput lepeze, dok je donji rub opet uvijen, kao kod figure iz Drezdena, u karakterističnim naborima, koji se ponavljaju na mnoštvu sličnih figura. Ruke su pružene van i drže plašt, koji se u polukrugu poput luka diže iznad glave¹¹⁰).

Ovom tipu slična je i znatno oštećena nepublicirana olovna figura Nike u Carnuntumu¹¹¹). Nika s dugim hitonom, donji dio deformiran i djelomično manjka. Iznad figure je u luku plašt, koji odgovara istom tipu kao kod figure u Pešti. U desnoj ruci drži okrugao kolut bez modelacije, vjerojatno bi imao da bude vijenac.

Figura je šuplje lijevana. Gotovo čitava stražnja strana manjka.

Nika bi imala vjerojatno da bude i znatno oštećena olovna figura u priv. zbirci u Szombathely-u¹¹²). Obučena je u dugi hiton, koji siže do dolje. Desna ruka manjka, a lijeva, proporcionalno predebela, pružena je van. Šaka manjka. Figura je toliko oštećena, da se od modelacije lica i nabora na hitonu ništa ne raspoznaje. Na lijevom ramenu je ostatak nekog nastavka, koji bi vjerojatno imao da bude krilo.

F O R T U N A

Iz Siska imamo dvije analogne statuete Fortune iz olova.

Božica, stojeći (sl. 21.), bez glave, odjevena u dugi hiton preko kojeg je plašt, koji se spušta do ispod koljena. Desni kuk je izbočen, no vjerojatno ne izvorno nego tek time, što je figura oštećena i time deformirana. Desna je ruka pružena van i drži veslo, koje dolje do nogu stoji na jednoj kugli. U lijevoj ruci

¹⁰⁶) Isto, s crtežem figure.

¹⁰⁷) Friederichs, str. 371, br. 1798.

¹⁰⁸) Isto, br. 1799. Iz ostavštine Gerhard, nabavljena za muzej 1860 god.

¹⁰⁹) *Archaeologiai Értesítő* XIII, 1893, str. 449.

¹¹⁰) Istog tipa imamo i malu bronzanu statuētu Seline u Antiquariumu u Berlinu

s lebdećim ogrtačem, koji se diže iznad glave poput niše (Neugebauer, *Antike Bronze-Statuetten*, str. 111, sl. 58).

¹¹¹) Museum Carnuntinum, Bad Deutsch-Altenburg, inv. Pl. 17.

¹¹²) *Archaeologiai Értesítő* X, 1890, str. 28.

drži pun rog obilja ukrašen s dva niza dvostrukih obruča, na gornjem rubu i u sredini. Rog neprirodno stoji na ruci i naslanja se na rame. Obje su ruke do lakata pokrivene. Nabori su, naročito s prednje strane, nejasni, jer je figura znatno oštećena. Ogrtač se s prednje i stražnje strane završava lukom, koji se od lijeva na desno penje prema gore.

Figura je šuplja, vanredno fino i tanko lijevana i plošno zdrobljena. Postament deformiran. Tež. 12.52 gr, vis. 74, šir. 40, deb. 4 (post. 12) mm. Nađena u Sisku u Kupi 1909 (dar gosp. A. Bukvića).

Druga figura (sl. 22.) potpuno je analogna prijašnjoj. Glava i lijeva ruka s rogom obilja manjkaju, isto i čitava prednja strana od vrata do kukova. Nabori su veoma fini, naročito prijelazi, gdje se nabori gube. Donja haljina spušta se ispod plašta u vertikalnim paralelnim naborima do zemlje.

Šuplje i tanko lijevana kao i prijašnja plošno stisnuta. Postament deformiran. Tež. 11.30 gr, vis. 70, šir. 37, deb. 4 mm. Nađena u Sisku kod jaružanja Kupe u maju 1912.

U muzeju u Ptuju imamo olovnu figuru Fortune¹¹³), koja se po stilu potpuno odalečuje od figura iz Siska. Glava je, kao i cijela figura, primitivno modelirana. Desna je ruka pružena van i drži veslo analognog oblika kao i kod figura iz Siska. U lijevoj ruci imao bi vjerojatno da bude rog obilja, ali to se teško može raspoznati. Obučena je u dugi opasani hiton s primitivnim geometrijski stiliziranim naborima. Donji dio manjka od visine koljena. Lijeva je strana znatno oštećena.

Lijevana je šuplje i prilično masivno u nedotjeranoj tehnici. Između glave, ramena i roga obilja izlilo se olovo među strane kalupa toliko, da je gotovo čitav ovaj prostor ispunjen. Nađena je kod iskapanja u Ptuju u blizini jednoga groba¹¹⁴).

Olovna figura u muzeju u Louvre-u, koja je obilježena kao Atena¹¹⁵), držim da je također Fortuna. Obučena je u dugi opasani hiton. Glava je prema tijelu proporcionalno prevelika, a gore ima nastavak nejasnog oblika (možda Isis — Fortuna?). Desna ruka manjka, a do nogu je neki atribut nejasne forme, koji bi možda mogao da bude veslo. Lijeva je ruka puštena niz tijelo, a podlaktica, koja djelomično manjka, savijena je prema van. Oko kukova je plašt koji visi preko lijeve ruke.

Šuplja je i surovo rađena; postament manjka. Nađena je u Smirni.

Olovna figura Fortune u muzeju u Welsu¹¹⁶) modelirana je samo s prednje strane. Stražnja strana je glatka. Manjka glava, lijeva ruka i čitav rub s te strane. Obučena je u opasani hiton koji ne siže do zemlje kao kod prijašnjih

¹¹³) *Jbch. d. Zentr. Kom.* 1904, 201, sl. 148; Abramić, *Führer durch Poetovio*, 127; Saria, *Germania XIII*, 1929, str. 30.

¹¹⁴) *Isto*; zajedno s figurom nađeno je bronzanog novca različite veličine od Vespazijana do Arkadija i šest komada srebrnog novca od Trajana do Severa Aleksandra.

Ako bismo po tome datirali ovu figuru, mogli bi je metnuti pod konac IV ili početak V vijeka po Kr.

¹¹⁵) Inv. 3737; Ridder, str. 195, tab. 122.

¹¹⁶) *Jbch. für Altertumskunde II*, 1908, str. 35, sl. 13. Nađena kod iskapanja u Welsu 1896,

figura, nego možda po polovine potkoljenice¹¹⁷). Nabori su primitivno naznačeni geometrijskim linijama. U desnoj ruci drži grubo modelirano veslo tipa kakav se najčešće susreće kod mnoštva bronzanih statueta Fortune iz rimskog carskog doba.

Figura je puna i potpuno plošna, baza je djelomično konično-šuplja. Čitava je figura veoma loše i primitivno radena. Shematski provincijski posao veoma kasnog rimskog doba.

P R I A P O S

Figura Prijaposa, stojeći (sl. 23.). Obučen je u dugi opasani hiton, koji sa stražnje strane pada do zemlje, a s prednje je dignut do iznad genitalija¹¹⁸). Glava je plastična, ali prilično surovo modelirana. Kosa je razdijeljena na sredini tjemena i ostrag skupljena u čugru. Grudi su izbočene sa ženskim karakteristikama. Desna ruka je pružena van. Šaka je nejasno modelirana, ali daje naslutiti da drži neki predmet u ruci. Lijevom rukom drži na prsima shematski nejasno modelirano voće i plodove.

Hiton je visoko u struku opasan širokim, oštro omeđenim pâsom, ispod kojeg se sa stražnje strane nabori spuštaju paralelno okomito dolje.

Nabori na leđima i prsima spuštaju se s oba ramena koso prema sredini. S prednje je strane dignuti hiton neprirodno stiliziran poput luka, koji nikako ne odgovara karakteristici tkanine. Noge su pri stopalu prilično nejasno modelirane, no ipak se vidi da su prikazana kopita, a ne čovječja stopala. Proporcije tijela su neispravne. Prema širini tijelo je prekratko, noge također.

Šuplja, tanko lijevana. Težina 13.60 gr, vis. 71, šir. 36, deb. 5—17 mm. Nađena u Sisku u Kupi, dar dra. H. Hirschmanna 1912.

Dvije jednake male olovne figurice Prijaposa (sl. 24.). S obim rukama drži hiton dignut iznad istaknutih genitalija. Sa stražnje strane pušta se hiton u vodoravnim polukružnim naborima do zemlje. Glava manjka kod obje figurice.

Sasma su plošne i masivne.

1. Težina 3.80 gr, vis. 39, šir. 22, deb. 2—4 (postament 11) mm. Nađena u Sisku kod jaružanja Kupe u maju 1912.

2. Težina 2.95 gr, vis. 37, šir. 16, deb. 2—4 mm. Nađena u Sisku, kupljena 1913.

Analognih figura boga Prijaposa ne nalazimo¹¹⁹). Pogotovo je rijetka pojava, gdje je Prijapos prikazan s kozjim nogama. Od svih poznatih primje-

¹¹⁷) Ne može se točno reći, jer se forme tijela uopće ne razabiru, a proporcija je manjkava.

¹¹⁸) Ova karakteristika označuje figuru kao Priaposa (Roscher, III, 2981; Oto Jahn, *Priapos*, Jbch. d. Vereines von Altertums-Freunden im Rheinlande XXVII, str. 45.

¹¹⁹) Najsličnija bi bila bronzana statua iz Rouena, Reinach III, 21 (8), i slična

ovoj u kol. Beugnot (*Arch. Epigr. Mitth.* I, 1877, str. 90). Obje ove figure drže u desnoj ruci neki nejasan predmet, možda marsupium (?), koji bi mogao biti analogan i kod olovne figure iz Siska. U sličnoj pozi je i velika statua Priaposa u Rimu, s pruženom desnom rukom i s dionizijskim značajkama, Mus. Pio-Clement. I, tab. 50; Clarac IV, 734 (1773).

raka samo je na jednoj bronzanoj statueti ovako prikazan¹²⁰). Na ovoj bi odgovarala i analogna stilizacija hitona, koji je dignut iznad genitalija i nije pridržavan rukom kao kod većine ostalih figura.

Ova karakteristika, da je Prijapos prikazan sa životinjskim nogama, dovodi ga u vezu s Panom¹²¹), pa bi u tom smislu mogli shvatiti i našu figuru. Ako je usporedimo s drugim figurama vidimo da genitalije nisu ovdje toliko naglašene¹²²). Isto tako i plodovi kojih je ne samo malo, nego su i po modelaciji nenaglašeni, i izgledaju prije kao kite cvijeća. Markantna je i pružena desna ruka, koja je nešto držala, ali vjerojatno nikakvu čašu kao mala bronzana statueta Prijaposa iz Siska, koja bi mu dala dionizijsku značajku¹²³). Isto tako i hermafroditske oznake¹²⁴) prsa, kosa i odijelo, koje doduše najviše upadaju u oči, držim da su od manjeg značenja, nego karakteristika, koja mu je dana kozjim nogama. Hermafroditske značajke su ovdje vjerojatno više od oponašanja uobičajenog tipa Prijaposa nego od kakvog značenja.

E R O S

Mala olovna figura krilatog Erosa (sl. 25.), koji uspravno stoji i pred sobom s obje ruke drži tasu. Manjka desno krilo i postament. Inače je figura dobro sačuvana. Glava je prema formama tijela mnogo slabije modelirana. Kosa je naprijed stilizirana u kovrčice, a sa stražnje strane skupljena u čugru. Lijevo krilo je vodoravno van pruženo. Ruke su puštene dolje i drže prilično veliku tasu u obliku pravokutnika, koja sa strane okrenute prema tijelu ima polukružnu izbočinu. Rub tase je omeđen nizom kugljica, koje su mjestimično stilizirane i na samoj tasi. Ova je kasnije savijena i deformirana. Izvorni položaj cijele tase, zajedno s polukružnom izbočinom, vjerojatno je bio vodoravan. Ruke su također bile u laktima savijene, tako da su i podlaktice bile u vodoravnom položaju. Forme se tijela jasno razabiru, premda je figura prilično plošno modelirana. Na vratu je ogrlica od niza zrna, na kojoj pod vratom visi privjesak nejasnog oblika.

Liješana je masivno. Tež. 9.85 gr, vis. 47, šir. 37, deb. (s tasom) 18 mm. Nađena u Sisku u Kupi 1909 (dar A. Bukvića).

Slična olovna figura Erosa s tasom, ali bez krila (sl. 26.). Forme su tijela: lijevi kuk je izbočen, trbuh je također izbočen. Stražnja strana je isto tako pla-

¹²⁰) Reinach II, 74 (1).

¹²¹) H. Usener, *Götternamen* str. 34, 347. — Priapos u vezi s Panom pojavljuje se tek pri koncu. Štovan je u tom svojstvu kao bog svega (Allgott), stvoritelj cijele prirode; on je ljudima u svakoj zgodi pri ruci, lovcima, ladarima, ribarima, ratarima, pa i mrtvima daje mir, jer čuva grobove, i t. d.

¹²²) Hans Herter, *De Priapo* (Religionsgeschichtliche Versuche u. Vorarbeiten XXII, 1932) tab. I. — Naročito na hermama, gdje

su na pravokutnom postamentu istaknute modelirane genitalije. Ovako je često prikazan Priapos na vazama: Reinach, *Rép. de vases* I, 472 (3); II, 145 (7), 198 (4), 339 (3), 358 (1, 2).

¹²³) Brunšmid, *Vjesnik* XIII, 1914, str. 231. Iz Siska imamo i jednu reljefnu ploču s prikazom Prijaposa (Brunšmid, *Vjesnik* VIII, 1905, str. 69, sl. 127).

¹²⁴) Roscher III (2) 2982.

stično i prirodno modelirana. Na rukama drži tasu, koja leži uz prsa na čitavoj podlaktici, koja je jasno modelirana na donjoj strani tase. Tasa je ravna i obrubljena nizom točkica, koje idu oko čitavog ruba, osim sa strane, koja je prislonjena uz prsa. Tasa je pravokutnik, koji s prednje strane u sredini ima polukružan izrez, dok je prijašnja figura imala na protivnoj strani izbočinu. Gornja je strana tase ukrašena stiliziranim točkama i crtama.

Lijevana je puna, kao i prijašnja. Postament je deformiran i otkinut od figure. Tež. 12.19 gr, vis. 50, šir. 35, deb. 4 (post. 22) mm. Nađena u Sisku u Kupi 1913.

Analognih figura ne nalazimo, no sličnih figura imamo i u monumentalnoj antiknoj plastici. Već poznata Djevojka iz Ancija, koja je označena kao »djevojka koja vrši neki kult« i analogni prikaz na jednoj gemi¹²⁵), prikazane su stojeći s tasom pruženom van. Poblize nam nije poznato kakav kult vrše ove figure. Na jednoj vazi imamo scenu gdje krilata figura s tasom stoji u službi Dioniza¹²⁶). Male Erose srećemo češće gdje nose grožđe, voće i slično i to u košari, ogrtaču ili rjeđe na tasi¹²⁷). No i ovi su ovdje većinom prikazani u službi Dioniza. Rjeđi su nam primjeri, gdje je Eros prikazan s paterom, kako ga srećemo u par primjera u terakotama¹²⁸), i rjeđe u bronzanim statuetama¹²⁹).

U Parizu u kol. Durand imamo sjedeću krilatu žensku figuru, koja drži u rukama otvorenu kasetu¹³⁰) i koja možda također pripada u neku kultnu scenu. Najbliža našim figurama držim da je mala bronzana statueta krilatog Erosa, koji na naprijed pruženoj tasi nosi voće¹³¹).

U tom smislu držim da bismo mogli shvatiti i naše figure iz Siska, premda nas od konačnog zaključka odvraća čudna forma tase, za koju nigdje ne nalazimo analogije.

Iz olova imamo još jednu figuru malog dječaka, koja se, kao i prije spomenuta figura Merkura, stilski i u tehnici razlikuje od ostalih figura iz olova: Dječak s natrag okrenutom glavom, ruke su na ledima skrštene, noge skupljene. Lijevana je puno i nema nikakove stilske veze s našim figurama iz olova¹³²).

U muzeju u Berlinu imamo još dvije slične olovne figure u istom stilu. Prikazuju male dječake sa strugačem u ruci¹³³). Na jednoj je na lijevoj ruci trag nekog lanca, a ostrag rupa za pričvršćivanje. Ovo nas upućuje na jednu drugu uporabu ovih figura, koja se razlikuje od uporabe gornjih figura iz Siska i ovima sličnih. Obje ove figurice sasna su okrugle i masivne. Potječu iz ostavštine Gerharda. Proveniensa nepoznata.

¹²⁵) Furtwängler, *Die antiken Gemmen*, XLIV, 83.

¹²⁶) Reinach, *Rép. de vases*, II, 198 (1).

¹²⁷) Najčešće nalazimo ove primjere na sarkofazima i reljefima. Nekoliko takovih sarkofaga ima u Louvre-u: Reinach, *Rép. stat.*, I, 23, 41, 72, 76, 142.

¹²⁸) Winter, *Terrakotten*, III, 2—251 (2), 250 (5).

¹²⁹) Reinach, *Rép. stat.*, III, 262 (3).

¹³⁰) *Isto*, I, 361 (4).

¹³¹) *Isto*, II, 432 (3).

¹³²) *Isto*, III, 262 (3).

¹³³) Friederichs, str. 371, br. 1801, 1802.

D I O N Y S O S

Iz Siska imamo dvije figure Dioniza. Prikazan je stojeći (sl. 27.), glava manjka, ali se na ramenima vide pramovi kose, koji su padali dolje. Gornji dio tijela je gol, a donji je pokriven plaštem, koji je naprijed skupljen i spušta se dolje u okomitim i vijugavim naborima. Nabori na plaštu su polukružni i prilagođuju se formi tijela. Desni kuk je izbočen, a lijeva noga je u koljenu savijena i nešto van izbočena. Ispod plašta jasno se razabiru forme nogu. U desnoj ruci, koja je puštena dolje, drži kantaros prislonjen na kuk. Lijevom rukom drži štap, kojem gornji završetak manjka i koji se na gornjem rubu završava nejasno modeliranim privjeskom, koji bi vjerojatno imao da odgovara sličnim štapovima s granama, kako je prikazan na vazama¹³⁴). Do desne noge na zemlji je prilično nejasno modelirana ploča u obliku štita (?), ukrašena s nesimetrično poređanim krugovima. Za ovaj motiv ne nalazimo nigdje u prikazu Dioniza analogije.

Figura je djelomično puna, donji dio je šupalj. Težina 15.80 gr, vis. 55, šir. 36, deb. 5—7 (post. 16) mm. Nađena u Sisku u Kupi 1913.

Zajedno s ovom nađena je još jedna potpuno do u detalje analogna figura, ali znatno oštećena i plošno zdrobljena (sl. 28.). Na ovom primjerku sačuvana je i glava, ali je ona prelomljena od tijela i prilično oštećena. Lice je nejasno modelirano. Na glavi je vijenac, koji bi možda imao da bude od vinovog lišća ili slično, kao karakteristika Dioniza¹³⁵). Štap je također sačuvan čitav s gornjim završetkom, koji nadilazi visinu čitave figure.

Figura je potpuno šuplja, ali prilično masivno lijevana. Težina 13.90 gr, vis. 66, šir. 36, deb. 3—6 (post. 16) mm. Nađena je zajedno s prijašnjom.

Figure Dioniza sličnog tipa nalazimo i u velikoj plastici i to dvije statue, u Münchenu¹³⁶) i u Parizu¹³⁷), koje stoje u istoj pozi, s pokrivenim donjim dijelom tijela, s plaštem, koji preko lijevog ramena visi dolje, u desnoj ruci vrč, na glavi vijenac od grožđa. Zatim mnoštvo malih bronzanih statueta rimskog carskog doba i sličnih tipova u terakotama¹³⁸), no nigdje ne nalazimo analogije za štitu sličan predmet do desne noge.

I U P I T E R

Sličnih po stavu gornjim figurama imamo još par olovnih figura iz Siska:

Stojeća figura muškarca, vjerojatno Jupiter (sl. 29.). Glava je jasno modelirana s punom bradom i brkovima okrenuta nešto na lijevo. Gornji dio tijela je također prilično plastično modeliran, no plošno zdrobljen. Desni kuk je izbočen van. Donji dio tijela pokriven je plaštem, koji se u polukružnim naborima

¹³⁴) *Mon. d. inst.*, IX, 43; Roscher, *Lex.*, I, 1197 (8), Fig. 3.

¹³⁵) Roscher, I, 1029; Pauly-Wissowa, V, 1, 1010.

¹³⁶) Glyptothek br. 109; Reinach, *Rép. stat.*, 377 (6).

¹³⁷) Joachim Ferroni, *Vente à Rome, mars 1911*, tab. 3. Reinach, *Rép. stat.*, IV, 65 (6), V, 45 (7), 46 (8).

¹³⁸) Winter, *Terrakotten*, III, 2, str. 366 (6), 367 (2).

diže prema lijevom ramenu, preko kojeg je prebačen završetak i to od leđa na prsa. Sa stražnje strane nabori se penju na protivnu stranu, prema desnom kuku.

Desna ruka, u kojoj bi držao munju, pružena je van i manjka od polovine podlaktice. Lijeva ruka je dignuta gore i visoko gore drži štap, koji od zemlje siže do iznad glave.

Lijevana je šuplje, no prilično masivno. Postament s donjim rubom figure manjka. Težina 17.02 gr, vis. 82, šir. 37, deb. 3.15 mm. Nađena u Sisku, u Kupi 1913.

Torzo jedne figure, koja je slična prijašnjoj, no po izradbi i modelaciji daleko bolja (sl. 30.). Manjkaju: glava, obje ruke i postament s donjim rubom figure do ispod koljena. Gornji dio tijela je većim dijelom gol s istaknuto modeliranim formama mišića. Plašt se penje u prirodnim polukružnim i plastično modeliranim naborima prema lijevom ramenu, gdje je, kao i kod prijašnje figure, prebačen završetkom od leđa na prsa, a ispod ramena se pušta rubom u okomitim i vijugavim naborima, koji su vanredno fino i prirodno modelirani.

Figura je šuplja. Težina 9.8 gr, visina 55, širina 26, debljina 8 mm. Nađena u Sisku kod jaružanja Kupe u maju 1912.

Slična ovima je olovna figura u privatnoj zbirci u Szombathely-u¹³⁹). Bradati muškarac, vjerojatno Jupiter, poduprt je lijevom rukom o dugački štap. Glava je plošno shematski modelirana i daleko zaostaje za figurama iz Siska. Šupljina između štapa i tijela ispunjena je olovom, koje se izlilo među strane kalupa. Desna ruka je puštena niz tijelo i vjerojatno je pridržavala ogrtač, koji je ovijen oko donjeg dijela tijela.

Postoji još jedna figura iz olova, također u privatnoj zbirci u Szombathely-u¹⁴⁰), koja slični gornjima, a prikazuje bradatog Jupitra u opasanom hitonu, koji siže do koljena. U desnoj ruci drži munju u obliku zvijezde, a lijevom je poduprt o dugačak štap, koji je na gornjem vrhu savijen prema glavi.

Iz Siska imamo još jednu figuru (sl. 31.), koja po tehnici izradbe i modelaciji detalja potpuno odgovara naprijed spomenutoj figuri Minerve (sl. 7.) i imao bi biti, možda kao pandan ovoj, *Serapis*. Figura pokazuje muškarca obučenog u dugi hiton, preko kojeg je ogrtač, koji se spušta do koljena. Glava je plastično ali primitivno modelirana, s valovitom kosom. Desna ruka puštena je dolje i drži neki predmet nejasnog oblika. Lijeva ruka savijena je prema gore i drži dugački štap, na koji je naslonjena. Štap završava u istoj visini s figurom odebljalim završetkom. Nabori su shematski modelirani, pogotovo nabori plašta.

Figura je šuplja. Težina 14.40 gr, visina 74, širina 45, debljina 4—8 (post. 13) mm. Nađena u Sisku, u Kupi 1914.

* *
* *

¹³⁹) *Archaeologiai Értésítő*, X, 1890, str. 28.

¹⁴⁰) Isto.

Osim gore spomenutih figura iz olova i kositra, koje su spomenute u vezi s olovnim figurama iz Siska, poznato je iz literature po različnim muzejima još par tipova, koje ne nalazimo u Sisku.

Olovna figura *Dijane* u muzeju u *Hamburgu*¹⁴¹). Dijana sa zakoračenom lijevom nogom, u naprijed pruženoj lijevoj ruci drži luk. S desnom se mašila za tobolac, koji je prebačen preko leđa — analogna kretnja kao i kod Dijane Versailleske ili kod figura Dijane na kasnorimskim sarkofazima s prikazom lova na kalidonskog vepra. Glava je lagano nagnuta na lijevo i prilično plastično, ali primitivno modelirana, slično kao glava kod figure Venere iz Siska. Kosa je sa stražnje strane razdijeljena po sredini i plastično izrađena. Obučena je u dugi, visoko gore opasani hiton bez rukava. Pas je modeliran od niza točaka, koje se također od pasa spuštaju u tri niza do ruba apotygmie. Isto takav niz spušta se sredinom hitona do donjeg ruba. Oko vrata je analogno modelirana ogrlica. Nabori su shematski modelirani u ravnim linijama. S prednje strane donekle se razabire kroz hiton forma desne noge.

Figura je šuplja, postament deformiran. Visina 70 mm. Proveniensa nepoznata.

U muzeju u *Klagenfurtu* imamo dva znatno oštećena fragmenta iz kositra, koji vjerojatno potječu od prikaza *Dioskura s konjima* (sl. 32.).

Prednja strana konja¹⁴²) sa zakoračenom desnom prednjom nogom. Na obje noge manjkaju kopita. Na konju je shematskim linijama naznačena oprema i kajiševi.

Znatno oštećena stražnja strana konja (koja ne pripada naprijed spomenutom fragmentu) s Dioskurom i dio postamenta¹⁴³). Dioskur stoji s desne strane konja. Glava mu manjka, lijeva ruka je vjerojatno bila pružena naprijed, dok je desna puštena dolje. Forme tijela su inače plastično i lijepo modelirane. Postament je, u koliko je sačuvan, deformiran i znatno oštećen.

Oba ova fragmenta iz *Klagenfurta* lijevana su sasma plosnato i puno i po tehnici izradba odgovara figuri Venere u Münchenu i ovoj sličnim.

U Carnuntumu imamo malu nepubliciranu olovnu figuru *Hermafrodita*¹⁴⁴). Glava je u profilu na desno. Desna ruka je deformirana, dok lijeva potpuno nedostaje. Postament je okrugao i pun kao i čitava figura.

Već naprijed spomenuta olovna *figura barbara* (Sarmata) iz Kostolca¹⁴⁵) nešto se udaljuje od prijašnjih figura. Ovom udaljivanju uzrok je već sam motiv, koji ovdje prikazuje sasma profanu figuru, dok su prijašnje redovito prikazi božanstava. K tome još i prikaz čitave figure u profilu, što na prijašnjim figurama, osim na jednoj figuri Dioskura u *Klagenfurtu*, nigdje nismo imali. Djelomični profil imamo samo na spomenutoj figuri *Hermafrodita* u Carnuntumu, gdje je prikazana glava u profilu na desno.

¹⁴¹) Mercklin, *Arch. Anz.* 1928, str. 463, br. 149, sl. 174, lijevo.

¹⁴²) Inv. 5103; Meyer, *Gurina* str. 50; Egger, *Führer* str. 97.

¹⁴³) Inv. 3853; *Isto*.

¹⁴⁴) Museum Carnuntinum, Bad Deutsch-Altenburg, inv. Pl. 18.

¹⁴⁵) Saria, *Germania* XIII, 1929, str. 26, slika str. 27, sl. 1, 2.

Figura prikazuje barbara sa zakoračenom lijevom nogom. U lijevoj je ruci okrugli štitić ukrašen šesterostranom zvijezdom. Desna ruka dignuta je gore i manjka šaka (vjerojatno je držala mač ili slično). Na glavi je marama (?), kojom bi imala biti privezana kosa. Ona krajevima visi preko leđa. Gornji dio tijela čini se da je gol. Hlače su obrubljene krznom. Lijevo stopalo manjka, na desnoj nozi opanak sa zavnutim prednjim vrhom poput srbijanskih seljačkih opanaka.

Figura bi bila, prema Sariji¹⁴⁶⁾, vjerojatno minijatura kopija jednog barbara iz kojeg triumfalnog prikaza.

U tehnici se inače potpuno podudara s prijašnjim figurama, naime, šuplja, livena iz dvostranog kalupa s jasno vidljivim rubom sa strana. Postament već izvorno nije postojao.

Vis. 45, šir. 14, deb. 6 mm. Nadena u blizini rudnika u Kostolcu (dakle nedaleko od antiknog Viminacija) i nalazila se u privatnom posjedu u zbirci Đure Weiferta u Beogradu.

Po različnim muzejima imamo još par olovnih i kositrenih figurica, koje su profanog karaktera i nemaju nikakve veze s našim figurama božanstva. No ipak se u tehnici ove figure ne razlikuju od naprijed spomenutih.

U muzeju u Beču nalazi se lijepa plastično modelirana nepublicirana olovna figura *bika* na kojoj jaši jedna ženska figura¹⁴⁷⁾ (sl. 33.). Čitava je figura veoma plastično modelirana, gotovo potpuno okrugla plastika. Bik, okrenut na lijevo, stoji sa zakoračenom prednjom lijevom nogom koja je, da se ne prebije, poduprta s koso postavljenim potpornjem. Na leđima bika sjedi ženska figura s proporcionalno prevelikom plastično modeliranom glavom. Desnom se rukom drži za grivu, a u lijevoj, kojom je poduprta o leđa bika, drži nejasan predmet, možda pticu (?). Obučena je u dugi opasani hiton, koji se pušta do članaka. Nabori su prilično shematski. Prostor između prednjih i stražnjih nogu kod bika ispunjen je ravnom plohom, kao nastavak od postamenta, koji ostavlja šupljinu između naprijed pružene prednje lijeve noge i postamenta.

U Beču se nalazi također mala olovna figurica dvoprega s kolima bez kočijaša¹⁴⁸⁾ (sl. 34.). Konji su u skoku, modelirani su tako da je lijevi konj pomaknut nešto naprijed, a desni zaostao natrag. U sredini su poduprti jednim potpornjem. Stražnje noge su sve četiri vidljive. Kola su modelirana u profilu i vidljiv je samo prednji točak i rub košare na kolima. Postament, koji je prilično visok, flankiran je nepravilnim kamenjem.

U muzeju u Drezdenu nalazi se figura *jahača na slonu*¹⁴⁹⁾ iz kositra, koja donekle slični spomenutoj olovnoj figuri žene na biku u muzeju u Beču. Slon je u profilu, u koraku na lijevo. Na leđima slona sjedi figura muškarca, također u profilu na lijevo, s nejasnom kretnjom, valjda pruženim rukama prema van. Figura je šuplja. Postament je prilično visok, ukrašen stiliziranom viticom. Vis. 45 mm. Naden u Rimu, navodno na Esquilinu.

¹⁴⁶⁾ *Isto*, str. 30.

¹⁴⁷⁾ Antikensammlung, inv. br. VI, 120.

¹⁴⁸⁾ *Isto*, inv. VI, 1344.

¹⁴⁹⁾ *Arch. Anz.* 1889, str. 174, sa crtežem.

U muzeju u Münchenu nalazi se jedna plastično modelirana, nepublicirana figura slona u koraku i bez jahača¹⁵⁰). Rilo je pušteno do dolje i zavincuto prema van.

Figura je šuplja, postament je na donjem rubu zavincut prema unutra. Vis. 40, deb. 20 mm. Proveniensa nepoznata.

S tehničke strane pojavljuju se ove olovne figure u dvije vrste izradbe: pune figure, koje su sasvim plošne, i šuplje koje su mnogo plastičnije. Obje su lijevane iz kalupa, koji se sastojao iz dvije polovine — prednja i stražnja strana. Na svim ovim figurama sa strana je jasno vidljiv rub, gdje su se obje polovine kalupa spajale. Ovaj rub, premda je često bio veoma izrazit kao kod spomenute figure Atene iz Siska (sl. 7.), ili figure Fortune iz Ptuja i dr., nije nikada bio naknadno ispravljan, jer na nijednoj figuri nemamo nikakvog traga o naknadnom ispravljanju (osim kod Nike iz Siska (sl. 17.), što je tek znatno kasniji dodatak).

Pune figure su plošne i debljina same figure je 2—4 mm. Postament je obično šupalj i daleko širi, često potpuno okrugao ili kvadratan, tako da figura može upravno stajati kao i statuete okrugle plastike. Lijevanje ovakvih figura je vrlo jednostavno. U kalup, koji je iz kamena¹⁵¹), uspe se rastaljeno olovo, koje ispuni usku šupljinu same figure. Nakon toga se kalup jednostavno ispravi. Olovo se uhvati na stijenama postamenta, a sredina ostane šuplja. Po stilu i tehnici izradbe ove su figure potpuno analogne današnjim malim cincanim vojnicima — dječjim igračkama.

Šuplje figure su obično nešto više. Prosječna im je visina 50—100 mm, širina 25—50, a debljina 7—15. Dakle nisu u punom smislu okrugle plastike, pogotovo to ne možemo reći za pune figure, koje su sasvim plosnate. Postament je širok 15—20 mm, tako da su figure mogle uspravno stajati kao i okrugle plastike te su sigurno služile istoj svrsi kao i slične okrugle plastike rađene u drugoj kovini. Plosnatost ovih figura bila bi više tehničke naravi nego stilske. Težnju za plastičnom izradbom vidimo naročito kod glava, koje su često u porporciji potpuno okrugle plastike, i kod izradbe nabora, što se naročito ističe na figuri Atene (sl. 7.), Merkura (sl. 11.) i torza muškarca (sl. 30.).

Lijevanje ovih šupljih figura je slično kao i kod prijašnjih. Kalup, koji je također sastojao iz dvije polovice, prednje i stražnje strane, u kojem je modelacija figure daleko dublja i plastičnija, obuhvata mnogo veću šupljinu i radi toga kad se kalup ispravi, nakon što se u njega uspe olovo, ostane čitava figura šuplja, a ne samo postament kao kod prijašnjih. Često se događa da su i ove figure ili djelomično ili sasvim pune. Ovo je prije pogreška kod lijevanja nego namjerno učinjeno¹⁵²).

Kalup je obično iz kamena, kako nam to pokazuje spomenuta prednja strana takog kalupa u muzeju u Münchenu¹⁵³). Na ovom je prikazana Atena

¹⁵⁰) Mus. f. d. ant. Kleinkunst, inv. 3821.

¹⁵¹) Pernice, *Ueber antike Steinformen* (Wiener Jahreshfte, 1904), str. 180.

¹⁵²) Djelomično je puna figura Dioniza, sl. 55, a potpuno pune su figure Atene sl. 21 i Venere sl. 34.

¹⁵³) Vidi bilješku 55.

s kacigom, štitom i kopljem u lijevoj i paterom u desnoj ruci. Do nje lijevo je žrtvenik s girlandama. Sačuvano nam je više olovnih odnosno kositrenih figura Atene potpuno analognog tipa. Naročita sličnost, upravo identičnost, u formama je sa spomenutom figurom Atene u Antiquariumu u Berlinu. Razlika je jedino da je žrtvenik kod ove nešto manji nego na kalupu. Kresta na kacigi stoji ravno, dok je na kalupu poprijeko kao kod figure iz Siska (sl. 4.). Ta se nakon lijevanja ispravlja kao što se ruka sa štitom vjerojatno okreće naprijed¹⁵⁴).

Preostaje još temeljno pitanje: da li su ove olovne, rjeđe kositrene figure, votivni darovi i to izričito votivni darovi siromašnih, kako se to većinom navodi, ili su dječje igračke, koje bi se prema sudu nekih istraživača mogle usporediti sa sadašnjim dječjim vojnicima iz kositra. Ili su pako samo oponašanje velike monumentalne plastike, kako to dokazuje Saria za svoju figuru iz Kostolca¹⁵⁵). Kako se ovim figurama pridavalo malo pažnje, nije se kod sakupljanja niti polagala naročita važnost tome odakle potječu, i položaju kako i gdje su nađene. Točna proveniensa poznata nam je jedino kod većine figura iz Siska (ali nam ona ne dokazuje zašto su figure služile), zatim spomenute figure Venere iz Smirne (sada u muz. u Münchenu) i Fortune iz Ptuja. Sve ostale proveniense su približne ili manje-više dvojbene i netočne.

Figura Venere iz Smirne, koja je nađena u dječjem grobu, bila bi dokaz za tezu, da su ove figure služile kao dječje igračke, pogotovo kad su do nje nađeni predmeti iz olova, koji su nesumnjivo bili jedino uporabivi kao dječje igračke¹⁵⁶).

Gornja teza bila bi pogotovo neshvatljiva kod figura Prijaposa, Fortune ili pako Atene u momentu kada žrtvuje u izrazito votivnoj pozi. Dječje figuralne igračke su obično takove da već svojim prikazom mogu zainteresirati dijete: vojnici, konjanici, životinje i sl. U većini naših figura je prikaz takav da nikako ne može odgovarati igrački. To su prikazi božanstava u kulturnoj pozi ili većinom u karakterističnoj pozi bez radnje, kako se obično prikazivalo bogove od najstarijih vremena.

Nema sumnje, da su mnoge od poznatih olovnih figurica i predmeta služile kao dječje igračke, jer ih ne možemo protumačiti niti kao votivne darove, niti kao oponašanje monumentalne plastike. Na to nas upućuju i predmeti u muzeju u Berlinu¹⁵⁷) koji su nesumnjivo dječje igračke i možda neke naprijed spomenute figure profanog karaktera.

Mnogo vjerojatnosti ima teza, koju Saria donosi obrađujući spomenutu olovnu figuru barbara iz Kostolca. Ove bi figure naime bile minijaturno oponašanje monumentalnih plastičnih djela. Za to nam služe kao dokaz i dvije figure iz Siska i to Merkur (sl. 11.) i Venera (sl. 15.). Obje figure daju naslutiti, da su kopije monumentalne plastike iz kamena, što dokazuje flankirano kamenje, koje je postavljeno do nogu kao potporanj. Ova činjenica nam dokazuje, da su ove figure vjerne kopije monumentalnih predložaka.

¹⁵⁴) Vidi naprijed str. 11.

¹⁵⁵) *Germania* XIII, 1929, str. 30.

¹⁵⁶) Vidi bilješku 94.

¹⁵⁷) Vidi bilješke 1, 3, 94.

Ovoj tezi u prilog govori i figuralni prikaz mjesto gorgoneiona na figuri Atene (sl. 7.), što je vjerojatno oponašanje koje monumentalne plastike, kako je to već naprijed spomenuto.

Na ovu je tezu nuzgredno upozorio i Pernice opisujući spomenuti kalup u Münchenu i figuru Atene¹⁵⁸). Ova Atena tipa petog vijeka pr. Kr., koji tip se i u rimsko doba često ponavljao, bila bi vjerojatno minijaturna kopija jedne poznate Atene iz kojeg svetišta. Male figurice istog tipa, koje su nađene u više primjeraka na različnim mjestima (Atena, Nika, Venera i dr.) i koje potječu možda čak i iz jednog kalupa, bile bi prema tome isto tako minijaturno oponašanje jednog kipa iz kojeg svetišta, koje su se u mjestu, gdje je dotični kip štovan, prodavale više kao uspomene na pohod u svetište nego kao figure za votivne darove. Na taj način bismo mogli protumačiti kako da nam se tip Atene, koji imamo u kalupu, našao u toliko replika i na tako različnim mjestima, Gurini, Rimu i dr. Zatim Nike, koja je nađena u Gurini, Rimu, Sisku, pa čak i u Smirni i mnoge replike drugih figura u različnim muzejima s nepoznatom proveniencijom. Ovom ne bi protuslovalo ni to, da bi nalazi u Sisku bili potpuno novi posao, koji je tek dogotovljen u radionici, u koliko bi naime bilo nedvojbeno, da bi ovaj čitav nalaz iz Siska bio iz jedne radionice, gdje su ove figure izrađivane. Tip, po kojem bi ove figure u Sisku ili gdje drugdje bile reproducirane, došao bi također istim načinom kao i u druga mjesta, naime, kao uspomena na pohod u svetište. Ove naknadne reprodukcije jasno bi izgubile izvorno značenje i služile bi samo kao votivni darovi.

Primjer ovakovog naknadnog reproduciranja očito nam pokazuje figura Atene u Drezdenu, koja je potpuno analognog tipa s figurom Atene u Berlinu, samo što je prva daleko lošije rađena i vjerojatno kasnija slaba kopija analogne figure s ovom u Berlinu. Na ovakovo reproduciranje navodi nas i različitost u materijalu, iz kojeg su figure Atene i Nike iz Gurine, Siska, Rima i dr., koje su po tipu potpuno identične. Figure iz Gurine lijevane su iz kositra, dok su druge iz olova. U jednoj radionici jedna te ista figura sigurno nije izrađivana u dva materijala. Ovdje je, držim, isti primjer naknadnog reproduciranja jednog poznatog i popularnog tipa. Razlika u materijalu je sigurno čisto tehničke naravi. Kraj, u kojem su reprodukcije izrađivane, oskudijevao je možda na olovu, a obilovao na kositru, ili je bar dobavljanje ovog bilo jeftinije, pa se mjesto olova upotrebljavao kositar.

Prema ovom nameće nam se zaključak, da su ove olovne, rjeđe kositrene figure, većinom izričito sakralnog karaktera i rađene u karakterističnom stilu i tehnici. One su većim dijelom nastale oponašanjem monumentalne plastike. U visokoj umjetnosti igraju ove figure podređenu ulogu — možda tek kao predmet umjetnog obrta više nego predmet stroge umjetnosti — i ne odgovaraju strogom umjetničkom stilu figura rađenih u kojem drugom materijalu.

¹⁵⁸) *Wiener Jahreshefte* str. 195.

ZUSAMMENFASSUNG. *Römische Bleiplastik.* Der seltene Gebrauch des Bleis in der Kunst ist wissenschaftlich wenig behandelt worden. Zuerst wurden einige Bleifigürchen aus Sparta erwähnt,²⁷⁾ dann hat Friederichs 1871 Bleigegegenstände aus dem Antiquarium in Berlin publiziert, die er als Kinderspielzeug bezeichnete.¹⁾ Erst A. B. Meyer in seiner *Gurina*⁵⁾ beschäftigt sich eingehend mit diesem Material und behandelt die ihm bekannt gewordenen Figürchen aus Blei und Zinn. Später wurden die Bleifiguren von Frögg¹⁵⁾ und Rossegg¹⁶⁾ bekannt und nach Th. Hampe (der Zinnsoldat) gewöhnlich mit Unrecht als Vorläufer der jetzigen Zinnsoldaten, also als Spielzeug angesehen.²⁵⁾ Diese Figürchen, in grosser Anzahl gefunden, stammen nicht aus Kindergräbern; sie sind wohl zu Begräbniszwecken hergestellt worden und darum flüchtig gegossen. In diesem Stil haben wir vier Figuren aus Siscia (Fig. 1—3).

Aus römischer Zeit sind kleine Votivtäfelchen aus Blei, den Triviae oder Quadriviae geweiht, bekannt geworden, so aus Brigetio^{82, 33)}, Budapest^{34, 35, 37)}, Wien³⁸⁾, Carnuntum³⁹⁾.

Ganz verschieden sind die im Nationalmuseum zu Zagreb aufbewahrten Bleifigürchen römischer Zeit aus Siscia. Sie sind meistens hohl, beiderseits modelliert, ziemlich flach und darum nicht in vollem Sinne Rundplastiken.

Es sind aus Siscia vier Figuren der *R o m a* bekannt (Fig. 4—8), die wir mit zwei Zinnfiguren aus *Gurina*^{56, 57)}, und je einer Bleifigur aus Berlin⁶⁵⁾, Dresden^{58, 59)} und einer unpublizierten Figur in München⁶⁰⁾ vergleichen können.

Von *M e r k u r* haben wir aus Siscia drei Figuren (Fig. 9—11), eine gleiche aus Brigetio im Kunsthistor. Museum in Wien (Fig. 12).

Die *V e n u s* stellen drei verschiedene Figürchen aus Siscia dar (Fig. 13 bis 15). Mit diesen sind zu vergleichen eines in Klagenfurt (Fig. 16)⁹²⁾, ein unpubliziertes in München (angeblich aus einem Kindergrabe in Smyrna stammend)^{93, 94)}, zwei gleiche im Louvre⁹⁵⁾, je eines in Dresden⁹⁷⁾, Ens, Berlin⁹⁹⁾ und Beograd¹⁰⁰⁾. Ein Figürchen aus Siscia (Fig. 15) scheint eine verkleinerte Nachbildung einer monumentalen Plastik zu sein. Dies ist vielleicht auch die Figur des Merkur aus Siscia (Fig. 11).

Sehr gut erhalten ist die Figur einer *V i c t o r i a* aus Siscia (Fig. 17). An ihr ist noch eine spätere Ergänzung zu erkennen. Von gleichen Figuren stammen aus Siscia drei Bruchstücke (Fig. 18—20). Gleiche Figuren stammen aus *Gurina*¹⁰²⁾ und *Smyrna* (jetzt im Louvre)¹⁰³⁾, ähnliche befinden sich in Dresden^{104—106)}, Berlin^{107, 108)} und Budapest¹⁰⁹⁾.

Weiterhin sind aus Siscia zwei gleiche Figuren der *F o r t u n a* bekannt (Fig. 21 und 22). Einen verschiedenen Typus zeigen Figuren der *Fortuna* aus Ptuj¹¹⁴⁾, eine im Louvre¹¹⁵⁾ und eine aus Wels¹¹⁶⁾.

Eine hohle und zwei kleine flache Figürchen aus Siscia stellen *P r i a p u s* mit Bocksfüssen dar (Fig. 23, 24). Ausserdem stammen aus Siscia zwei gleiche Figuren des *D i o n y s o s* (Fig. 27, 28) und eine Figur des *S e r a p i s* (Fig. 31).

Vf. erwähnt noch eine Figur der *Artemis* in Hamburg,¹⁴¹⁾ zwei *D i o s k u r e n* in Klagenfurt (Fig. 32)^{142, 143)}, einen *H e r m a p h r o d i t e n* aus Carnuntum¹⁴⁴⁾.

Von profanen Darstellungen erwähnt Vf. ein Barbarenfigürchen aus Kostolac^{10, 145}), dann Reiter auf Stieren, einen in Dresden¹⁴⁶), einen unpublizierten in Wien (Fig. 33)¹⁴⁷), einen im Museum zu Stettin, weiters eine unpublizierte Biga in Wien (Fig. 34) und einen Elephanten in München¹⁵⁰).

Vf. befasst sich mit der Frage, zu welchem Zwecke diese Bleifigürchen gedient haben. Kinderspielzeuge können es nicht sein, dagegen spricht der Gegenstand der Darstellung (Gottheiten). Vielleicht sind es Weihgeschenke armer Leute, vielleicht auch, wie Saria in der Bearbeitung der Barbarenfigur aus Kostolac für diese Figur annimmt, Nachbildungen monumentaler Plastik. Von den Figuren aus Siscia werden wir dies annehmen dürfen für Roma (Fig. 4 und 7), Venus (Fig. 15) und Merkur (Fig. 11).

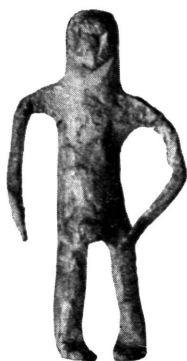
Die genaue Provenienz der einzelnen Figuren ist im grossen und ganzen, mit einer einzigen Ausnahme⁹⁰), unbekannt. Die Stücke aus Siscia wurden aus dem Kupafusse in Sisak selbst ausgebaggert, so dass auch diese Exemplare keine Handhabe zur Bestimmung des Zweckes, dem sie gedient haben, bieten können.

Wichtig ist der Umstand, dass viele Stücke, obwohl an von einander sehr entfernten Stellen gefunden, denselben Typus zeigen, manchmal sogar aus derselben Form zu stammen scheinen; so die Victoria aus Siscia und jene aus Smyrna und Gurina, die Figuren der Roma aus Rom, Gurina und einige mit unbekannter Provenienz, u. a.

Die Figürchen wurden wohl von Besuchern von Wallfahrtsorten als Erinnerung mitgenommen und sind dann wohl als Kopien von Kultstatuen anzusehen. Von den aus Siscia stammenden Figürchen wird man annehmen müssen, dass sie zum grossen Teile, vielleicht aus nach mitgebrachten Originalen hergestellten Formen in Siscia selbst gegossen wurden. Dies werden wir auch bei einigen anderen an verschiedenen Orten gefundenen Exemplaren annehmen können.

4a

1

4b

2

5a

3

5b